

EMİRDAĞ

EMİRDAĞLILAR VAKFI KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ

SİL : 7 SAYI : 12 HAZİRAN - TEMMUZ 2004 İki Ayda Bir Yayınlanır

Belçika'da ki Emirdağlılar Vakfı
Emirdağ'ı Belçika'ya kurulmuş,
Gurbetçisi yollarında yorulmuş,
Komşu olmuş Avrupa'nın kapısı,
Bölge bölge Emirdağ'dan sorulmuş.
Rabia Barış

Heyetimiz, Ömer Sen ve
Mustafa İmre ile

Heyetimiz, Skarberg ve Beyoğlu
Belediye Başkanlarıyla

Heyetimiz Pizza Faki'da

ASBL
EYAD
TÜRK EVİ

4. Geleneksel Emirdağlılar gecesi yapıldı

Brüksel Gezisinden Görüntüler

*Skarberg - Beyoğlu Belediyeleri
toplantısından bir an*

*Özcan Bey, Skarberg Belediye
Başkanına çini vazo hediye
ederken*

Bülent Tarhan'la Birlikte Gent'te

*Ekibimiz Mahmut Korkmazer'le
Grand Place'de*

*"Fakı Edeer, Reşat Bağcı Yunanlılara
Tabandan öğretiyor"*

*"Yüksel Önaçan, Reşat Bağcı, Recep Mola,
Cemil Doğan Türk - Yunan Gecesinde"*

EMİRDAĞ

Emirdağlılar Vakfı
Yayın Organı

Yıl: 7 Sayı: 12
Haziran - Temmuz
2004

Sahibi
Vakıf Adına
Özcan ÖZGÜR

Yazı İşleri Müdürü
Muharrem KUBAT

Koordinatör
Reşat BAĞCI

Yayın Danışmanı
Gazi DURUSU

Yayın Kurulu

Elif BAĞCI - Gazi DURUSU
Muharrem KUBAT - Fikret AKIN

Hukuk Danışmanı
Av. İzzet ASLAN

Kapak Tasarımı Sayfa Düzeni
ve Redaksiyon
Gazi DURUSU

Yönetim Yeri ve
Yazışma Adresi

İ. İnönü Cd. Kazım Önal
İş Merkezi No: 43/36
Tel : (0-222) 233 74 74
Fax: (0-222) 234 32 32

Dizgi : Süleyman ÇAKIROĞLU

Baskı : ÖZDEMİR OFSET
AKHABER GAZETESİ TESİSLERİ
Arifiye Mh. Belediye Sk. No.11/A
Tel.(0-222) 221 49 49 Fax. 230 47 65
ISSN - 1301 - 5605

Özcan ÖZGÜR
Vakfı Başkanı

Sayın Hemşehrilerimiz,
Uzun bir aradan sonra sizlere merhaba demekten kıvanç duyuyorum.
Ocak 2004 yılında (EYAD Türk Evi) Belçika'daki hemşehrilerimizin davetlisi olarak Sayın Reşat Bağcı ve Dr. Nail Keskintaş ile Brüksel'e gittik. Vakfımızın amaç ve faaliyetlerini, Hemşehrilerimize gerek özel, gerek toplu olarak yaptığımız ziyaretlerde açıkladık. Ziyaretimiz esnasında her türlü bilgilerini ve desteklerini belirten EYAD ve Emirdağlılar Vakfı başkan ve üyelerine huzurlarınızda teşekkür ediyorum.

Belçika'daki yaptığımız temaslar neticesinde 40 hemşehrımızden burs temin ettik. Burs veren herkese sonsuz şükranlarımızı sunarız. Eminim ki burs alan öğrencilerimiz, bu güzel davranışı ömürleri boyunca unutmayacaklardır. Fırsat bulduklarında da kendileri katkıda bulunacaklardır.

17 Nisan 2004 tarihinde de geleneksel hale getirdiğimiz Emirdağlılar gecesinin dördüncüsünü gerçekleştirdik. Eskişehir Valimiz Sayın Kadir Çalışıcı'ya, CHP Gn. Bşk. Yrd. Eskişehir Milletvekili Sayın Cevdet Selvi'ye, Vali Vekili Sayın Sinan Acar'a, Büyük Şehir Belediye Başkanı Prof. Dr. Sayın Yılmaz Büyükerşen'e, Tepebaşı Belediye Başkanı Dr. Sayın Tacettin Sarıoğlu'na, Emirdağ Kaymakamımız Sayın Mustafa Özarslan'a, Emirdağ Belediye Başkanımız Sayın Lütfi İhsan Dağ'a katkılarından dolayı şükranlarımızı sunarız. Ayrıca gecemize katılan tüm hemşehrilerimize teşekkür ederiz.

29 Nisan 2004 tarihinde olağan genel kurulumuzu gerçekleştirdik. Geçen yönetimde bulunan, mazeretlerinden dolayı yeni yönetim kurulunda da bulunamayacaklarını beyan eden, eski yönetim kurulu arkadaşlarımıza yaptıkları katkılardan dolayı teşekkürlerimi sunarım.

Yeni yönetim kurulu arkadaşlarımla, yeniden yönetim kurulu oluşturmama imkan veren genel kurul üyelerime saygılarımı sunarım.

Sizlerden gelecek her türlü desteği beklediğimizi bilmenizi isterim.

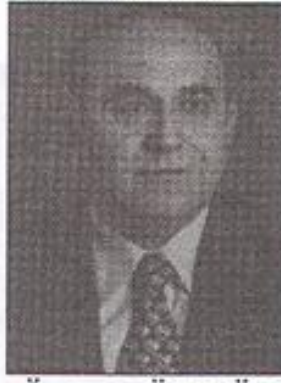
Arkadaşlarımla daha büyük heyecanla görevimizi başarmaya çalışacağımızı bilgilerinize sunarım.

Sevgi ve saygılarımla.

İÇİNDEKİLER

Sayfa	sayfa
1-Yeni Yönetim Kurulu	2
2-Ağız Kavgası	3
3-Örenköy'e Mektup	4
4-Döne Hanım	5-6-7
5-Sularla Dans -Ben Emirdağlı'yım ..	8
6-İçimizden Biri	9-10-11
7-Ömer Faruk Yaldızkaya	12
8-Mustafa Yardımcı	13-14-15-16
9-Kamil Sayın	17
10-Avrupa'ya Ziyaret	18-19
11-Gecemizden	20
12-Teşekkür-Burs Verenler	21
13-Avrupa'ya Göç	22
14-Emirdağlı Gibi Düşünmek	23
15-Kepenek Altında Yatan Er	24
16-Ozanın Gözüyle	25
17-Emirdağ Belediye Başkanlığından	26
18-Önemli Ufukların Altında	
Ne Var?	27-28-29
19-Boynunlular, köylerine fidan dikti ..	30
20-Afyon Ve İlçeleri Dayanışma Derneği	31
21-Emirdağ'da Hıdrellez Adetleri ..	32
22-Dr. Nail Keskintaş'ın Brüksel Konferansı	33
23-Afyon Müzesindeki Heykel	34-35-36
24-İlim'le Paşa Şükrü	36-37
25-Emirdağ Ziraat Odası	37-38-39
26-Emirdağ'da Ölüncü de Yaşayan	
27-Eğitim Bilimciler	39-40

Yeni Yönetim Kurulu

Özcan ÖZGÜR
Başkan

Reşat BAĞCI
BaşkanYardımcısı

Fikret AKIN
BaşkanYardımcısı

Tahir ÜSKÜDAR
BaşkanYardımcısı

Ali ÇIRAKLI
BaşkanYardımcısı

Dr. Murat
KARACASU
Gn. Sek.

Hakan AKSOY
Muhasip

Lütfi İhsan DAĞ
Üye

Suat ER
Üye

Dr. Orhan ÖZKIR
Üye

İskender AKTAŞ
Üye

İstemihan ÇELİK
Üye

Ceylan KESKİN
Üye

Yeni Denetim Kurulu

Fikret FİÇICI
Üye

Dr. Nail KESKİNTAŞ
Başkan

Av. İzzet ASLAN
Üye

AĞIZ KAVGASI

Halil ERENOĞLU
Araştırmacı

Bin dokuz yüz ellili yılların başı olmalıydı. Yaz tatilinde Emirdağ'dayım. Babamın dükkânında otururken Ali Özgür geldi. Rahmetli Ali Özgür'e İmamların Ali, Ethem'in Ali de denirdi.

Babam İstanbul'dan yeni gelmişti. Manifaturacıydı. Ali Özgür babamla aynı numara şapka giyerdi. Emirdağ'da 60 numaranın üstünde şapka bulunmadığından, babam her İstanbul'a gidişinde kendi bir şapka alır, Ali Özgür'ü de unutmazdı. O zamanlar köylüler kas- ket, memurlar ve kibar esnaf fötr şapka giyerdi.

Ali Özgür belki Emirdağ'ın en kısa boylu kişisiydi. Çok uzun boylu ve iri bir kişi olan babamla 62 numara şapkalarını paylaştılar. Aynada baktılar Tam bu sırada bir gürültü koptu, dışarı çıktık Bizim dükkânın karşısında, çarşının karşı sırasında Sağlamların dükkânı vardı. O dükkânın önünde Celil Mutlu bizim dükkân komşumuz rahmetli... Ceylan Bağcı'ya bağırarak bir şeyler söylüyor, Ceylan Bağcı da rahmetli Celil Mutlu'ya karşılık veriyordu. Bir anda işsiz güçsüz takımı toplandı, atışmanın şid- deti de arttı.

C.Mutlu: "Ya(gn)nına varırsam gırmadık yerini gomam"...

C.Bağcı: "Gel de ayağımın altına alıp depe- leyim..."

C.Mutlu: (Kendi yarısı kadar adamın, onu ayağının altında çiğnemeyi düşünmesine çok içerledi ve bağırdı...) "El gadar adamsın, seni böcük gibi ezerim!..."

C.Bağcı: (Ayaklarının ucuna kalkarak ve elini sallayarak bağırdı...)

"Boy devede de var, senin gibi çok deve ihdirdim ben."

Böcük benzetmesinden Ali Özgür çok alındı. Ceylan Bağcı'dan da kısaydı. Böcük deyince bunun içine tomuzlan, süne, bambıl, kımıl, bir sürü haşarat girerdi. Ali Özgür Demokrat Parti ikinci başkanı olarak hem memleketin siyasi eşrafi olsun, hem de haşarat gibi gözüksün,

Üstelik Ali Özgür, ünlü aşiret reisi Yusuf Beyin de torunu olmaktaydı. İşte bu sebeple, daha fazla keyfi kaçmadan, yeni aldığı ve adeta altın- da kaybolduğu koca şapkayı, eğretili olarak başı- na koyup tetik adımlarla uzaklaştı.

Ceylan Bağcı'nın deve benzetmesinden de babam alındı. Çünkü babam Celal Mutlu'dan da iriydi. Babam düşündü, Ceylan Bağcı bu öfkeyle, deveden file kadar, daha pek çok mahlûkatı sayabilirdi. Seyirden vazgeçti ve içeri girdi.

Celil Mutlu öfkesini yenemedi, söylendi. "Ağzını Nazilli basması gibi yırtarım. Bi vursam yarısı boşa gidecek..." Gürültüyü, duyan geldiği için, her kafadan bir ses çıkıyordu. Kalabalığın içinde, boynunda mezrosu, yeni terzi ustası rah- metli Hacı Ünver'i gördüm Celil Mutlu'nun söz- leri kendisine söylenmiş gibi alındı ve gerildi. omuzlarını dikip kollarını iki yana açıp gözleri fıldır fıldır kalabalığa meydan okudu. Kısa boy- lular adına tavır koyuyor ve "Her kuşun eti yen- mez." demek istiyordu.

Ceylan Bağcı bir iki mahlûk daha saymıştı ki, çarşının üst başından, yürüyen bir dağ gibi Mamık'ın Neşet gözüktü. Neşet Demokrat Parti'nin cephe adamlarındandı ve aynı zamanda itfaiye amiriydi. Kalabalığın içinden azametle geçti, gitti. Mamık'ın Neşet'e manalı manalı bakanlar da oldu; ama itfaiye amirini kızdırmak olmazdı.

Bu ağız kavgası uzayınca, Garınnı Mustafa Çavuş bağırdı. "Beyle gavra mı olur. Gacerlinin adamı olsa, çek bıçağını ayırt olalım der, mey- dana çıkar. Ne olacak, biri İncili'den , biri Çilli'den."

Çilli Mahallesinden Arab Ahmetlerin Goca bozuldu.

Kasap olduğuna; "Gan görmek istiyon elle- ham." dedi. Bıdoğlu'nun Ürüştü de İncili adına konuştu, Eski bir kavgayı hatırlattı.

"O sene Hareminin daşını Gacerli'ye döşemedik mi, Bizi Tahir Efe durdurmadı mı?",

"Gacerli'ye girme kimin haddine!" diye bağıranlar çoğalınca, Ceylan Bağcı'yla Celil Mutlu'nun ağız kavgası duyulmaz oldu. Ceylan Bağcı, kavgaya yüzünden kaçırdığı ikinci namazı için kollarını sıvayıp dükkâna girdi. Kalabalık hâlâ mahalle lafları ediyordu.

Bu sırada ikinci namazı cemaati dağıldı. Rahmetli Seydi Çiftçi, yelek düğmeleri açık, kaskeki yana dönük, ayakkabısının arkası basık, yalpalayarak geldi. Önce bizim dükkâna girdi. Babam o günlerde biraz rahatsızdı. Hal, hatır sordu... Sonra dükkanın önüne çıktı.

Eşikteki sekiden kalabalığı süzdü. Seydi

Çiftçi, mutlaka ayrık bir laf eder diye kulak kabarttım. Kalabalığı bir daha süzdükten sonra bağırdı.

"Dağılın len ala kalabalık!..."

Bizim Emirdağ'ın resmi Türkçe dışında pek çok sözcüğü vardır.

Doğrusu bu ala kalabalık sözü, amaçsız, boş ve rastgele toplanmış insanları ne kadar doğru açıklamaktaydı.

Biz burada rahmetli olmuş kişileri andık. Dileriz ki, Emirdağlıların bazı iyi ve sağlıklı gelenekleri rahmetli olmasın....

Örenköy'e Mektup

1937'den 2001'e uzanan hasret

M. Saffet DEVRİM
Araştırmacı Yazar - Şair

Gördüğüm rüyada, on beş nisanda,
Bu gece gönlüme GİRDİN Örenköy.
Ne hoş seda kaldı, fani insanda;
Derdimi yufkaya DÜRDÜN Örenköy.

Çıkarak oynadım çorak damlara,
Sonradan düşündüm hep kara kara,
Varmak için niyet ettim kaç kere;
Ne selam aldın ne VERDİN Örenköy.

Arayıp sormaktan bahtım kararmış,
Gönül yıllardır hep seni aramış,
Demişsin ki "Burda garibim varmış!"
Nasıl hatırlayıp SORDUN Örenköy.

Sabah akşam, bahtı kara bağladım,
Sevincimden hüngür hüngür ağladım,
Kaderi kördüğüm iple bağladım;
Beni uzaklara SÜRDÜN Örenköy.

Yürekte düğümsün, ömrümde merak,
Gönlüm kocamıyor yok dur-durak,
Dağlar geçit vermez, yolumuz ırak;
Gurbeti başıma ÖRDÜN Örenköy.

Doymadım yazına, karlı kışına,
Aklım ermedi şu hasret işine,
Doluşmuş genç kızlar çeşme başına;
Bir tas suyunu çok GÖRDÜN Örenköy.

Kaderime damgan böyle vuruldu,
Gönlüme sel olup aktı, duruldu,
Bana kısmet elden verildi,
Neden hayrı şerre YORDUN Örenköy.

Ben ayrımı senden altmış beş yıldır,
Gelip gidemedim, uzun bir yoldur,
Benim için deme bu nasıl kuldur?
Bu gönül yaşlandı YORGUN Örenköy.

Yıl üç yüz altmış beş gün, ben böyleyin,
Saffet oradadır, sabah öğleyin,
Küçüğe, büyüğe selam söyleyin,
Gelirim belki de BİR GÜN Örenköy.

Not: 66 yıldır göremediğim bu köyü 15 Nisan 2004 gecesi gördüğüm rüya üzerine ve gece sabaha karşı saat 3.40'ta yazdığım şiirimdir.

**Kültürümüze ve sanatımıza katkı için
vakfımıza kitap bağışla!**

DÖNE HANIMI HEMEN BULMALIYIM

Kadriye Yörük Güdenler

Öfkesine engel olup o ilkel davranışı sergilemeseydi bu öykü, daha doğrusu bu sevda öyküsü - onlar erdi muradına biz çıkalım kerevetine - diye noktalanabilirdi... (miydi acaba ?)

Benim gönlüm bunun hep olumlu noktalanmasını istedi. Anneme karşı bile; oysa çocuklar evlerinin yaşam öykülerine başoyuncu olarak daima kendi anne ve babalarını oturturlar. Bense hep annemin yerine "Döne" dedim. Hemen belirtmeliyim; annemin rolü burada bu sevdayı ayıran, koparan bir üçüncü şahıs olmadığıdır. Belki bu yerleştirmede veya bu tabloyu böyle hazırlamamda; annemle babamın birbirlerini çok iyi tamamlayan bir çift olmadıklarından da kaynaklanabilir, benim aşka, sevdaya olan büyük saygımdan da...

Şimdi gazetelerde, dergilerde, medyanın her kesiminde pek güncel hep karşımıza çıkıyor. Aşka üç yıl süre biçiliyor. Yani, en büyükleri bile (ölçü ne?) hele evlenince üç yıl sonra bitiyormuş. Ondan sonra her şey rutin (sıradan) oluyormuş. Bilemem. Ya şimdi internet sitelerinde kurulan aşklar, sevdalar bu hesaplara ne kadar sürebilir ki?

Yusuf ile Züleyha, Ferhat ile Şirin, Leyla ile Mecnun, haydi sınırları batı yönünde aşır Romeo ile Juliet'te diyelim; onların aşkları, sevdaları zamana meydan okuya okuya asırlardır sürüyorsa. Sorun zamanda mı, zamanede mi? Dönelim babamla Döne'ye. Onların sevdaları halen memleketim Emirdağ'ında dilden dile, kulaktan kulağa kendilerinden sonra üç nesle ulaştıysa ve halen maniler dipdiri capcanlı ise (üç çeyrek asır), demek ki bu sevda da zamana meydan okuyorsa acaba sır ne de gizli, bilemiyorum; ama bir şey biliyorum. Benim çocukluğumda Anadolu'da sevda yaşamak zor bir şeydi. Marazi bir şeydi. Buna tutuldu mu artık genç deli gibi sevdalanırdı. Yani marazlıdır. Ayracında değildir gecenin gündüzün, açlığın tokluğun. Aklın mantığın ve insan olduğunun.

Ben, bilmem ama Halvacı Veli'nin (Helvacı Veli) oğlu Ali böyle marazlı idi benim çocukluğumda. O temiz ailenin mecnun oğlu sabahlara dek; sevda ateşinde deliler gibi sokakları arşınlar,

"Telgrafın tellerine kuşlar mı konar;
İnsan sevdiğine böyle mi yanar."

diyerek türküler çığırır (çağırır) adeta canhıraş fer-yat ederdi zavallı. Zavallı diyorum; çünkü o nefes alıp veren canlı bir cenaze idi. Benim çocuk olduğum o yıllarda böyle sevdalar içler acıydı dile hikaye edilirken.

Benim şimdi anlatmak istediğim; ne Kara Ali'nin, ne de bildiğim başka kişilerin umutsuz sevdaları. Ben babamın sevdasını anlatmak istiyorum, annemin anlattıklarından yola çıkarak.

Annem, babam ve Döne'nin aşkından söz ederken yüzünde bir hüznün, sesinde bir kırıklık olurdu. Döne'yi hiç hasım gibi görmedi. Kendisinin belki de hiç yaşamadığı bir aşka hep saygılı oldu. Tıpkı benim de olduğum gibi.

Annem o sabah beş çocuğunu; ilk ve ortaokulun çeşitli kademelerinde, okullarına gönderiyor, babamı da Toprak Mahsulleri Ofisindeki görevine uğurluyor. Güzel ellerinin parmakları arasına da gelincik sigarasını yerleştiriyor. Şöyle dumanlarını da uzak uzak savururken, yosun yeşili gözleri de içine dalıp gününü programlarken kapı sesiyle irkiliyor. Açıyor. Yabancı gelmeyen bir kadın, bakışıyorlar, dağarcık yüzlerce filmi çeviriyor geriye ve annem: "Döne! Nerden çıktın? Gel, gir içeri!" diyor. Bu sıcak davet o hanıma belli bir rahatlama getiriyor ama çekine çekine giriyor içeri.

Ah!.. Ana olmak zor zanaat. Ancak bu duygu analık duygusu- çok ağır bastığından tırnak kadar kıızı bu şehirde kimsesiz ve sahipsiz olsun istememiş. Ana yüreği pır pır ederek yollara düşmüş. çalacağı kapı, kızına sahip çıkın diyeceği kapı; kara sevdalı Kara Emin'in kapısı ve eşi Elmas Hanım'ın.

*"Hemi fistan giyer hemi de saya,
Sokuda salınır Arif in maya,
Bu aya olmazsa gelecek aya,
Yarım seni ne hal olsa sararım."*
diyen Kara Emin'e:

*"Harami'ye ine çıka yorulduğum,
İncili' de bir kâtibe vurulduğum,
Düşümde ben kâtibe sarıldım,
Düşler essah olsa ne olur."* diyordu Döne kız kavuşmalarına az bir süre biçerek.

Böyle mutlu, umutlu başlamıştı havaslıkları (aşkları-sevdaları), soku başında; karşılıklı bulgur

dövrken. Bulgur çekmelerde devam etti; karşılıklı maniler atılarak ne güzel renklendi ve şekillendi. Anadolu'da sevdalarını böyle anlatır gençler. Çoğu okuma yazması bile olmayan gençler (o zaman) nasıl da uyaklı dizelerle doğaçlama anlatırlardı binlerce söze bedel sevdalarını kısacık, değme ozanlara taş çıkartırcasına. İnşallah güz gününün coşkusu ile gelen bu sevda güzün bereketi gibi çoğalır, çoğalır hayırlı sonlara götürür.

Ah...o gece! Hain, uğursuz gece. Buluşacak iki sevdalı sessizce, kimseyi uyarmadan, tandır evinde (her evin avlusunda olan; yufka ekmek yapılan, erzakların konduğu dam) gizli kaçamak. Şimdiki gibi değil aşıkların buluşması. Kafelerde, barlarda, uluorta değil. Ayıp var, ar var. "El alem ne der." var; ama özlem de var. Onun için gece olmalı. Gece kara bir perde gibi kapatmalı, sevdalarını gizlemeli kem gözlerden, kem sözlerden. Gelecek düşünün güzel kurguları; şimdilik gece buluşmalarında kurulsun ki, sevdaları yarına aydınlık çıksın.

Ah! karabasan gibi inen gece! Neden alkollüydü Kara Emin; Neden kararttı gece gibi, sevdasının aydınlık geleceğini? Neden? Alkolün gücüne mi sığınmıştı Emin, yoksa her şeyi kader mi hazırladı? Kader böyle olsun mu istedi? Hayaller hep kavuşmak üstüne kurulurken. Bekliyor babam, yani Kara Emin tandır evinde. Döne kız gelecek, görüşecekler. Bekliyor, Döne kız gelmiyor. Gelemiyor. Döne kızın önce ailesi uyuyacak da, o ancak öyle hayalet gibi süzülecek tandır evine, kavuşacak havas olduğuna; ama gelemiyor. Kara Emin de sabırlı olamıyor. Delikanlı. Belki, aldığı alkolde delikanlılığı tetikliyor ve tandır evinin ortasına boşaltıyor unu, bulguru, mercimeği. Ne kadar dolu çuval varsa hepsi boşalıyor orta yere. Ah! Ne yaptın Emin! yanlış yaptın. Şimdi sana verirler mi o kızı? Yar ederler mi Döne'yi sana?

Bu öfkenin bedeli ağır oluyor. "**Keser, köpeğin önüne atarız, Kara Emin'e vermeyiz Döne'yi**" diyorlar. İnfaz aile içinde biçiliyor. Mümkün değil, karar değiştirilemez artık.

*"Yeğindir bağları yoktur salkımı,
Gelin kocan ölsün lafım haklı mı?*

Sana diyom sana katip Emin'im

Senin için çıldırıyom aklımı" dese de Döne kız, yapacak başka bir şey yoktur. Yazık!

"Gede satılmışsın ayağı büyük

Averenli Esat'ın gözleri yılık

Yarım (Emin) harç topluyor gül benzi soluk

Yarım gül benzine kurban olayım."

Döne kız istediği kadar kimseleri beğenmesin, onun gözü gül benzi kendisi için solan Emin'den

başkasını görmesin. Kara Emin'e Dönelerin sokağın-
dan geçmesi yasaklansın ve Döne kız onu kahreden
kararı yine dizeler döksün...

"Sabahtan kalktım indim avluya,

Elimi silerim beyaz havlıya,

Ben ne yaptım şu Lale'nin yağlıya,

Katibi buradan geçirtmem diyo."

Bu sevdanın sonu iyi değil ya, haydi hayırlısı. Döne kız veriliyor. Başkasına veriliyor ve Döne kız yakın çevrede bir köye, gelin gidiyor. Gidiyor da bitiyor mu? Bir işaret görse Döne, Kara Emin'den, kaçıp gelecek köyden. Tutacak Emin'in elini hiç bırakmayacak. "Kötü bir düş gördüm herhal" diyecek. "Hepsi yetti bitti" diyecek. Ama o işareti de alamayacak. Kız iken de alamadığı gibi; Kara Emin yüreksiz olduğundan değil; karakteri buna elvermediğinden, delikanlılığa bunu sığdıramadığından.

"Yârimin elinde kilit zinciri,

Tatilden tatile yürek sancılı,

Benim nazlı yarım çifte bacılı,

Çifte bacıları vererek yerime

Kel Üsük ölse de varsam Emin'e."

diyen gelin Döne yine çıldırmış. "**Tatilden tatile yürek sancılı**" demesi, o zamanlar Emirdağ'ında salı günü pazar kurulur, çevre köylerde kağnıları ile, eşekleri ile pazara gelirlermiş. Pazar kurulan o güne de (salı) tatil denirmiş. Üstelik Döne gelinin köyünün yolu da Emin'in dairesinin önünden geçermiş. İşte bunun için yüreği sancılar içinde. Uzaktan da olsa Emin'i görecekti mi? Kara Emin tatil günü işine kendini veremez; daralır, hava almak için dairesinin bahçesine atarmış kendini. Uzaktan iki sevdalı bir kez bakıştırlarmış. Ama babamın yüreği yansa kavrulsa da, yüreğine taş basıp "o başkasının namusu" deyip soysuzluk yapmazmış. Döne gelin daha da öte gider. Babamın dört kız kardeşinden bekâr olan ikisini "**Çifte bacıları vererek yerime; Kel Üsük ölse de varsam Emin'e**" diyerek, benim dedemin ölümünü isteyecek kadar cüretkardır. Nasıl istemesin. O uğursuz geceden sonra iki aile birbirleriyle zıtlamış. "**Alamayız ,vermeyiz!"** diye bir kere.

Tanrım! Ne zor geçiyor günler, aylar. Daha doğrusu geçmek bilmiyor. Ah! Döne gelin bu sefer de Kara Emin'e ailesinin kız aradığını duymuş. Yine delenip yine yaslara karmış..

"Yârım kapılarda nüfus yazıyor,

Yarimin anası kız mı geziyor?

Sana Söğürmez'den bir kız bulayım,

Onun da yanına yenge bineyim.

Allah böyle bir sevda vermesin."

En zorunu yapacak, gelin gittiği köyden kara sevdalısına bir kız bulup onun yanına binip yenge gelecek ve kendi eliyle kara sevdalısını gerdeğe sokacak. Kim bilir hangi duygular içinde kıvranarak, belki de çaresizliğin çaresi buymuş gibi ona böyle sahip çıkacak. Döne gelin tarafı böyleyken Kara Emin tarafında neler oluyor bir de ona bakalım.

Yüzü gülmüyor, gül benzi taa o gecedan sonra soluyor. Ailesi yüzünde gene güller açsın istiyor; ama, onun gözü kimseleri görmüyor. Ta ki yosun gözlü, güzel annemi görene kadar. Uzun süre o gün yolları kesişene kadar. Yollar kesişirken hayat da kesişmiş, kader de. **"Olursa o olur."** diyor, babacığım bu sefer de. Bunun üstüne büyük halam Cemile Hanım: **"Öleceğim, kalacağım, alacağım."** diyor. Nasıl demesin? Anası, babası Emin gardaşının mürüvvetini göremeden bu dünyadan ayrılmışlar, daha Kara Emin askerdeyken. Kara Emin kimseleri istemiyor. Şimdi o, büyük abla gibi değil, ana baba gibi sahip çıkıyor kardeşine. İnadı ile de tanınan Mor Cemile lakaplı halam böyle el atıyor işe. Deddiği dedik, **"alacağım"** diyor.

Diyor da, annem on üçünde bir gonca gül (o zamanlar). Boyu uzadı diye kız sırasına katılıyor, yanı saya, yanı üç etek giydiriliyor; entariden çıkarak (saya yöresel bir giysidir ve yetişkinler giyer) ceylan gibi, adı gibi bir elmas parçası, o zengin bir ağa kızı; oysa babamın hem yaşı büyük anneme göre (on altı yaş fark var) hem de küçük bir memur, berber Kel Üsük'ün oğlu; üstelik ana da baba da hayatta değil. Denk değil. Kader dedik ya... Allah yazınca denk geliyor. Anneannem Feride Hanım da zengin kızı, zengin eşi olmaktan şikâyetçi. **"Kızı Elmas'ının ufacık işi, azıcık aşı, ağrımaz başı olsun; o kendisi gibi yorulmasın, üzülmesin, büyük zengin hayat içinde."** diye düşünüyor. Bu felsefe sebep oluyor ve on beşine gelince evleniyor, annem babamla.

Benim anlatmak istediğim annemle babamın evliliği değil. Babamın Döne ile olan sevdasıydı. Anneciğim daha çocukluğunda duyduğu bildiği bu aşka hep saygılı olmuş. Hiç kıskanmamış. Yıllar sonra Döne, karşısına Kütahya gibi bir şehirde çıkınca, hiçbir art niyet gütmenden, ısrarla: **"Döne! yemeğe kal. Emin Bey de şimdi gelir!"** teklifine: **"Sen söylersin Elmas! Kızım önce Allah'a, sonra size emanet!"** diyerek kalkmış hızlıca.

Zavallı kadın! Kim bilir bu kapıyı çalana dek nasıl debelendi, devindi. Sırf yarimin anası kız mı geziyor, analık güdüsü yavrusunu korumak ağır bastığından çaldı bu kapıyı apansız.

Çılğınlar gibi sevdalı iken bohçasını alıp çalamamıştı. Allah var, annem de çok asil davranmış.

Sıcak ve yakın davranmış. Bunları annemden dinlediğimde ben çok merak ettim. Halen daha merak ederim o kareyi. Yıllar sonra babamla karşılaşacakları o anı. O kare nasıl şekillenip dolacaktı acaba? Görseydim hangi nüansları yakalayabilirdim pür dikkat, ve o ölçüde (ikisi de orta yaşlı ve çocuklara sahip) nasıl bir tablo oluşurdu? Şimdi bile halen düşünür; merak ederim.

Babamın ağzından bu sancılı seveda ile ilgili bir şey duymadık. Duygularını hiç açığa vurmazdı. Yıllar sonra, olursa bu olur, dediği ve annem çok güzel bir kadın olmasına karşın; ona duygularını belli etmedi.

O gecedan sonra ağzına bir dirhem alkol koymuyor babacığım. Ama yazılmış olan kader de değişmiyor. O gece belli oluyor bu sevdanın mutlu sonla bitmeyeceği. Yetmiş iki yıl önce, o gece doğru gelişeydi, Döne Hanım olacaktı babamın eşi. Belki: **"Ne güzeldi bizim sevdamız!"** deyip birlikte yaşlanacaklardı. Belki onların aşkı kavuştuktan sonra (evlendikten sonra) üç yıl değil, yıllar yılı sürecekti. Sevdalarına attıkları manilerini hatırlayıp tekrarladıklarında, havaslıkları küllense bile,deşelenince kor ateşe dönecekti belki...

Ama derler ya: **"İlk sevdanın yerini hiçbir şey tutamazmış, küllenmeyen sadece ilk seveda olurmuş."** Şimdi babam hayatta olsaydı, oturur sorardım her şeyi. O cesaret ve gücüm var artık. O olgunluğa çoktan ulaştım yaş olarak (biraz fazla elli sekiz). Ama her şeyi, onun ağzından dinlemek isterdim. Ne yazık ki bunun için hiç şansım yok. Onu kaybedeli yirmi dört yıl oldu. **"Ah! Döne Hanımı bari bulmalıyım!"** dediğimde ise, onun şimdi çok yaşlı ve hasta olduğunu duydum. İnşallah yaşıyordur. (Lütfen yaşa Döne Hanım!).

Hemen, yakın zamanda ona ulaşmalıyım. Onun, pardon, onların seveda acılarını yakan, kavuran öykülerinin nasıl küllendiğini; yoksa hiç küllenmediğini nasıl bilmek isterim.

Onların seveda öyküsünü yazacağım. Daha doğrusu kendi babamın sevdasını yazacağım. Bendekilere ilave olarak çok şeyi Döne Hanımın ağzından duymak ve böyle bir seveda yaşadılar diye sadece onu kutlamak isterim. Dedim ya babam için şansım yok.

Kim bilir belki geç değildir halen. Hemen gitmeli, Döne Hanımı bulmalıyım. Sizi ve sevdanızı seviyorum, demeliyim. Belki hayır aşkın ömrü üç yıl değil; sonsuza kadar, diyebilir. Son yıllarda medyada oluşan savları çürütebilirim. Yaşasın aşk! Gönlüm öyle istiyor. Ne dersiniz!..

Okulun bahçesi ekimin son günlerini yaşıyor. Nemli bir serinlik. Bahçemiz rıhtıma bakıyor. Dere sürekli akmaz. Sel sularıyla, kimi zaman da etrafa taşarak insanlardan kalan ne varsa alır, götürür. Yağmur sonrasını bilirsiniz. Ortalığı tavlı toprak kokusu sarar. İşte sel suyu sonrası da öyledir. İnsanların doğayı kirletme hırsını ve tüm pislikleri alır götürür, önüne kattığı gibi bilinmeyene.

Okulun arka bahçesinin çoğunluğu beton. Yer yer çukurlar oluşmuş, ayağınızı vurduğunuzda, kum, çakıl ne varsa dökülüyor. Basket sahasının ortasında su birikintileri oluşmuş. Güvercinler için büyük bir mutluluk. Önce birisi suya iniyor, etrafı kolaçan ediyor. Daha sonra grup grup diğer güvercinler. Aman Allah'ım, sularla ancak bu denli güzel dans edilebilir. Hele içlerinde siyah renkli bir güvercin var. Yıkanırken sanatının tüm inceliklerini sergiliyor. Başını suların içine daldırıp kanat çırpışını bir görecektiniz. Göğüslerden başlayan titreme kuyruğa kadar

uzanıyor ve sanki arkadaşlarına şunu söylüyor: "Ben değme oryantallere taş çıkartırım."

Birbirinden güzel, birbirinden alımlı otuz kadar güvercin. Yaz sonunun tadını çıkarıyorlar. Kim bilir kışa hazırlanıyorlar. Kış temizliği yapıyorlar. Mutlaka evleri de kendileri gibi temiz ve güzeldir.

Kargalara güler geçersiniz değil mi? Bazılarımız da "leş kargası" deriz. Avcılar onlardan öğrenir avcılığı. Benim şair yüreğim dayanmaz onları öldürmeye. Dört karga, sanırım güvercinlerden cesaret aldılar. Onlar da yıkanmaya, sularla oynamaya başladı. Ama biraz kenardan, utana sıkıla. Küçük bir gürültü de birden "Pırrr!" diye havalanıyorlardı.

Güvercinlerin o minicik yüreği nasıl da çarpardır kim bilir. Kırk dakika kadar sürdü, güvercinlerin sularla dansı. Beni bulutların üstüne götürdüler. Yüreğim yerini beğenmedi mutluluktan.

Uçun kuşlar uçun. Uçmak size yakışıyor. İşte yaşamak bu!

Ben Emirdağlı'yım

Ahmet KOÇAK
Emekli Öğretmen

İstanbul'daki okullardan birinin koruma derneğinden bir ekip yardım toplamak için yurtdışına gider.

Almanya, Belçika ve Hollanda'yı dolaşacaklardır. Ekipte okulun müdürü de vardır.

Belçika'da iken okul müdürünün İstanbulda görüşmesi gerekir. Brüksel'de bir postaneye gider. Epeyce uğraşır bir türlü İstanbul'la telefonla görüşemez. Postaneden çıkar. Canı sıkılmıştır. Kendi kendine konuşarak giderken birisi yolunu keserek durdurur:

-Hemşehrim galiba Türk'sünüz, diye sorar.

-Evet Türk'üm.

-Hayırdır; canınız sıkılmış, bir sıkıntınız mı var, ben yardımcı olayım, der.

Müdür karşısındakine şöyle bakar. Aşağılayıcı bir eda ile:

-Benim yapamadığımı sen nasıl halledeceksin, der. Karşısındaki ısrar eder, ben hallederim diye.

Müdür ihtimal vermez; ama, ısrar karşısında istemeyerek:

-İstanbul'la görüşmesi gerektiğini, bir saate yakın uğraştığı halde görüşemediğini, onun için canının sıkıldığını söyler.

-Üzülme hemşehrim ben görüştürürüm diye postaneye geri dönmelerini söyler.

Müdür pek inanmaz; ama, postaneye dönerlerken telefon numarasını da verir.

Bir telefon kabinine birlikte girerler. Karşısındaki ahizeyi kaldırıp numaraları çevirir. Numaralar müdürün verdiği numaralar değildir. Müdür hayretle takip etmektedir.

Kıvrak zekasını ve tekniğini kullanarak Emirdağ'ındaki ailesini aramıştır. Alo diyerek müdürün verdiği numarayı yazdırır. Beni görüştürün, der.

Biraz sonra ahizeyi müdüre uzatarak görüşün, der. Müdür şaşkıncıdır, ahizeyi alır görüşür, işini halleder. Hesap da ödenmiştir. Postaneden çıkarlar.

Müdür biraz önce aşağılayarak baktığı kişinin karşısında ezilip mahcup olmuştur. Sıkılarak utanarak:

-Hemşehrim sen nerelişin, diye sorar.

Karşısındaki görevini yapmanın huzur ve gururu içinde şöyle bir bakar ve övünmek gibi olmasın hemşehrim ben Emirdağlı'yım, der.

Not: Yaşanmış bir olaydır, sanal değildir.

İÇİMİZDEN BİRİ

Celil KARACA

"Farklı Gazeteci"

Muharrem KUBAT

Eğitimci - Şair

Sevgili Okurlar,

Dergimizin bu sayısında "İçimizden Biri" için Sayın Celil KARACA'yı misafir ettik. Nedenine gelince, Celil KARACA gibilerinin Tanrı'nın yeryüzüne gönderdiği özgün kişiliklerden biri olmasıdır. Çünkü bunlar sıra dışı insanlardır. Davranışları, kişilikleri, yaptıkları, yapacakları öyle her insana benzemez. Zaten Celil KARACA'yı da bu sayfalara taşıyan bu denli sıra dışılığıdır.

Ona "Farklı Gazeteci" unvanını verenler ister kişi olsun, ister çevresi olsun, ister kamu olsun, böylece, yerinde ve isabetli bir gerçeği tespit etmişlerdir. Bu nedenle bu sayımızda, ayrıcalıklı insanı sizlere sunuyoruz.

Saygılarımızla...

- Celil Karaca kimdir, bir başka deyişle özgeçmişinizi kısaca anlatır mısınız?

"Sekiz nolu gözlükle Celil Karaca silahını aldı, ava çıktı bu sene. Sekiz nolu gözlükle ava çıkılır mı? Çıkılır tabi, gözlüğü kullananın adı Celil Karaca ise neden olmasın?..."

Kendisine 'Emirdağlı Deli Celil' lakabını boşa mı takmıştır? Yiğit dediğin biraz deli olmalı. Deli olmazsa bir işe girerken çok fazla hesap yapar. Fazla hesap kitap yapan da hiçbir işin üstesinden gelemeyen. Ellili yıllarda Emirdağ'ında matbaa kurup gazete çıkartmak herhalde akıllı adam işi olamazdı. Bunu becerebilene deli demeyeceksin de ne diyeceksin?

Keşke Emirdağ'ının Celil Karaca avarında üç beş delisi daha olsaydı!"

Alper AKSOY

Celil KARACA, 1936 yılının Ramazan ayında (15.03.1936) Emirdağ'ımızın eski Gacerli Mahallesinde doğdu. Babası Çıttanlar'dan (dikkat edin Hacı Ahmetli değil). Çıttan Halil'in oğlu kasap Muharrem, anası Savran Eppek (deve çobanı) lakaplı Seydi Ahmet Gezer'in kızı Arife'dir. İlk ve ortaokulu Emirdağ'ında okuyup tamamladıktan sonra lise tahsili için ellili yılların başında Eskişehir'e gitti. Gidiş, o gidiş.

Emirdağ'dan ilgisini kesmemekle birlikte maceralı bir okul hayatının ardından; hatta içinden kendisini benim rüyalarımın içinde buldu. Devrin tanınmış şairlerinden araştırmacı-şair Sivaslı merhum Vehbi Cem AŞKUN Eskişehir Lisesi'nde Celil KARACA'nın hocasıydı. Bir gün: "Celil, sen çok iyi bir gazeteci olursun, durmadan oku. Kültürünü artır. Sen normal okullarda okuyarak bir yerlere gelecek öğrenci değilsin. Üstün zekâlısın; ama akıllı değilsin." demek suretiyle onu basın dünyasının içine itti.

GAZETECİLİK BAŞARILARI

Yukarıda kısaca bahsettiğimiz tarafı ile biyografisini bir yere bırakalım. Cemiyete mal olmuş Celil KARACA'yı anlatmaya çalışalım.

Eskişehir'de iyi yetişmiş gazetecilerin arasında yer bulan Celil KARACA, askerlik dönüşü 27 Mayıs 1960'tan sonra Eskişehir'de sıkılmıştır. İstanbul Ankara arasında bocalarken Ankara'ya karar kılmıştır.

Devrin büyük gazetecilerinden merhum Mehmet Kemal (Kuşunoğlu) Celil KARACA'yı Vatan gazetesine almıştır. Vatan'da kısa sürede kendini göstermiş, başarılı yazılarına imza attıktan sonra siyasi tercihini Adalet Partisi'nden yana koyarak politikaya, bir başka deyişle politika yazarlığına geçiş yapmıştır. En büyük başarılarından biri Türk basınında imi timi yokken Sayın

Süleyman Demirel'in siyasete atılacağını, Adalet Partisi'ne genel başkan ve başbakan olacağını Adalet Partisi'nin yarı resmi organı Zafer gazetesinde yazmış ve merhum Orgeneral Ragıp Gümüşpala'nın genel başkan olduğu o tarihte yazının çıktığının ertesi günü gazeteden kovulmuştur.

Celil KARACA, elbette böyle bir röportajda anlatılacak kadar sıradan bir adam değildir; ama biz de okura saygımızdan kısa anekdotlar halinde anlatıma devam edelim. Önemli konularda sorularımıza yanıt arayalım.

- **İş adamı, yazar, yorumcu, gazeteci, hatta nüktedan birisi olarak Celil KARACA, Emirdağ'da ve Emirdağlıların bulunduğu yerden hiç kopmamıştır veya kopmamıştır. Bunun nedeni nedir?**

Ben doğduğum şehri ve hemşehrilerini çok seven bir insanım. Benim sevgime Emirdağlılar fazlasıyla karşılık verdiler. Koca Yunus'un 21. yüzyılda milyonlarca seveninden biriyim. İnsanları severim. Size yeminle temin ederim ki beni yetmiş milyonda sevmeyen altı buçuk adamdır. Onlara yüz versem onlar da sever; ama benim onlara yüz vermek gibi bir düşüncem yok. Adı "adam" olan 6 kişi ile sakat olduğu için buçuk saydığım bu sevimsiz insanları bütün Emirdağlılar da bilir; fakat sevmez.

- **Yaşamınız boyunca çevrenizden yediniz, içtiniz. Bu denli ziyafetleri hiç kimse külfet saymadı. Bilhassa masasında bulunmanızı şeref kabul etti. Bu itibarı nasıl sağladınız?**

Anlatayım hocam. Efendim, ben sevilen, sevildiğini bilen; ama bu sevildiğini bilmeyi istismar etmeyen birisiyim. Kısacası şu kadar söyleyeyim. Elli milyona sarhoş olurum. 25 milyon da sigara, kahvaltı, öğle yemeği yani her gün yüz milyon, (Bu İstanbul-Ankara'da artar, Emirdağ'ında yarıya iner.) Yüz milyon yılın iki yüz günü kaldığım Eskişehir içindir. Celil KARACA ile içmek pahalı bir zevktir. Farklı bir kartvizitim vardır. Bu her adama verilmez. Beni içkiye davet eden dostlarım bilir ki sıra kendilerine ancak on beş gün sonra gelir. Her adamın davetini kabul etmem. Benimle içtiğimi anlatırken "yahu amma masraflı adam" diyen birisi ömrünün sonuna kadar

masama bir daha oturamaz.

Ben sanki müridim, onlar da müritlerim. Aramızda dostlarla öyle bir birliktelik kurulmuştur. Bu böyle de sürüp gidiyor. Müritlerim benden memnun, ben de onlardan memnunum. Yaşayıp ya da sürünüp gidiyoruz. Bu bir itibarsa biz bunu sağlamışız demek ki.

- **Bana göre, siz sıradan bir insan değilsiniz.**

Hatta zaman zaman bilge bir kişi intibainı veriyorsunuz. Bu cümleden olarak siz kendinizi bir dahi olarak mı görüyorsunuz, bir deli misiniz? Buna kendi kaleminizle bir açıklık getirir misiniz?

İlahi hoca, dahilik kim, biz kimiz. Bir deli olduğumuz kesin de zır deli mi, zır zır deli mi, hangisi olduğunu ben de tam bir yere oturtamıyorum; ama hınzır delilik ağır basıyor. Kısaca deli olmaktan hoşlanıyorum.

Delilik dışında bir hayat aramıyorum. Onun dışında yakıştırılan sıfatlardan nefret ediyorum.

- **"Farklı Gazeteci" unvanı nasıl verildi, açıklık getirir misiniz?**

Hoca, farklı gazeteciliğimi sordu. 1974 belediye seçimlerinde Eskişehir'de büyük bir heyecan vardı. Sayın Demirel Başbakan, Eskişehir'den 2 milletvekili bakandı. Devlet Bakanı Seyfi Öztürk, Ömer Ucuza'dı. Belediye Başkanı olarak DDY Hastanesi Başhekim Muammer Etingü'yü destekliyorlardı. Biz de başta Eskişehir Ticaret Odası, esnaf dernekleri ve eski başkan, eski milletvekili Avukat Hicri SEZEN'i destekliyorduk. Fakat ön seçime iki gün vardı ve onlar bizden yirmi fazla gözüküyordu. Adalet Partisi teşkilatının çok sevdiği züccaciyeci Hikmet Erol: "Celil Gardaşım, Hicri abi çok mağdur, üvey babası paşadan harçlık alıyor. Ne yapalım?" dedi. Düşündüm, bunun bir tek yolu vardı. O da bana kalmıştı. Günlerden perşembe ve cumartesi, ön seçim vardı. Hayatımın ilk asparagas haberini yazarak bir hayatı kurtaracaktım.

İstikbal'in manşeti: "Oğlum Celil KARACA, CHP 1163 no'da kayıtlı Dr. Muammer Etingü'yü mü belediye başkanı yapıyorsunuz?"

Sayın Demirel tekzip gönderse de ancak pazartesi gönderirdi. O zamana kadar atı alan

Üsküdar'ı geçirdi. Gazete sabah yayına çıkacaktı. Etingü taraftarları gecedan öğrenip Dr. Ayhan ARIKAN, eline 150 bin lira ki o zaman çok büyük para verip Ekrem Restoran'a bana yolladılar. Parayı reddettim ve 20 oy farkla bize, bizim yazıya inananlar Hicri SEZEN'e belediye başkanlığı yolunu açtılar. Böylece Ticaret Odası Başkanı rahmetli Mehmet Özbek, Hikmet Erol ve rahmetli Fehmi BÜYÜK'ün tabiriyle "Farklı Gazeteci" etiketini aldım ve 30 küsur senedir devam ediyor.

- Her türlü olayları yaşamış, hatta Demokrat Parti döneminde etkin bir gazeteci olarak Celil KARACA, bugün Türkiye'ye nasıl bakıyor ve Türkiye'nin geleceği için ne söylemek ister?

- Yunusları, Hacı Bektaşî Velileri, Mevlanaları, Karacaoğlanları, Pir Sultan Abdalları yetiştirmiş Anadolu'muzun geleceğinden şüphe edilir mi? Frenklerin hümanist dediği ve bunu insan sevgisine bağlayan sözüm ona bazı ideolojileri biz Türkler bire bir yaşayarak severiz.

Yüce Atatürk: "İçte ve dışta düşmanlar olabilir.

Bunları da yenecek gücümüz damarlarımızdaki asil kanda mevcuttur." derken, muasır medeniyet seviyesini ve bu günleri işaret ediyor.

Türkiye, jeopolitik bir merkezde çok önemli coğrafyadadır. Neler görmüş, neler geçirmiştir. Sahip olduğu genç nüfus ve büyük beyinlerin büyük ülkesi olarak hak ettiği yerde değildir. Kalem ve silahı chil ellere veremediğimiz için hak ettiğimiz yerde değiliz. İnşallah Kıbrıs ve Güneydoğu sorunlarımızı aşarak ve dünyanın en büyük üç beş ekonomisinden biri haline gelerek hak ettiğimiz yerde olacağımıza inancım tamdır.

- Emirdağlılar Sosyal Dayanışma, Kültür ve Eğitim Vakfı'nın kurulmasını nasıl buluyorsunuz? Daha olumlu olabilmesi ve çalışabilmesi için tavsiyeleriniz nedir?

Emirdağ Yardımlaşma Derneği varken vakıf lafını ortaya atan benim. Derneğin bir genel kurulunda rahmetli Cemal KOYUNCU'nun eline "Vakıf nedir ne değildir? Niçin vakıf olmalıyız?" gibi güzel bir yazı yazıp verdim. O da okudu ve vakfın temeli öyle atıldı. Vakıfta ben hizmet edeceğim, diyenleri iş başına getirmeliyiz. Çocuklara burs vermeye devam etmeliyiz. Mevcut binayı satın Deliklitaş'ta iki katlı bir yer almalıyız.

- Başkaca söylemek istediğiniz bir şeyler varsa kısaca bahseder misiniz?

- Emirdağ'ını gerçek sevenlerle, sever görünenleri ayırt edebildiğimiz gün, Emirdağ büyük, çok büyük olacaktır. Hoşça kalın.

Sevgili hocam, benden bu kadar, selamlar, Celil KARACA.

TÜRKMEN KIZI

Fakı EDEER

Ağ benizi elma gibi kızarmış,
Gözüme vuruyor al belli belli,
Bozulmuş bağları dökülmüş tevek,
Mihrican ellemiş gül belli belli.

Boşanmış alnından yaydan gaşları,
Uçuklamış dudağının uçları,
Bilmem neyidi nazlı yarin suçları,
Lafınan taşlamış el belli belli.

Yar çizmiş gerdana Türkmen takısı,
Dövüldü mü nazlı yârin sokusu,
Burnuma kokar o yârin kokusu,
Yardan yana eser yel belli belli.

Fakı der ki övdüm Türkmen kızını,
Çekem dedim çekemedim nazını,
Kimse bilmez yürekteki sızını,
Ellere demem ki dil belli belli.

ÖMER FARUK YALDIZKAYA VE EMİRDAĞ TÜRKÜLERİ

Muharrem KUBAT

"Emirdağ Türküleri" Ömer Faruk Yaldızkaya'nın dördüncü eserinin adı. Bundan önce de "Her yönüyle Emirdağ", "Aşık Yoksul Derviş" ve "Emirdağ Türkmen Ağıtları" isimli üç esere imza atmıştır.

"Emirdağ Türküleri"ne geçmeden önce sizlere eserin yazarı ile ilgili kısa bir bilgi sunmak istiyorum.

Ömer Faruk YALDIZKAYA, 1958 yılında Emirdağ'da doğmuştur. Gençlik ve Spor Akademisi ve Eğitim Enstitüsü mezunudur. Bugüne dek yurtiçi ve yurtdışında olmak üzere, sempozyum ve kongrelerde 15 tebliğ sunmuştur. 2002 yılında, Bakü Asya Üniversitesi tarafından "Fahri Doktora" unvanı verilmiştir. Yine, 2002 yılında Folklor Araştırmalar Kurumunca "Türk Folklorına Hizmet Ödülü"yle çalışmaları değerlendirilmiştir. Halen İzmir'de bulunan Pınar Gıda Grubu'nda yönetici olarak çalışmaktadır.

YALDIZKAYA, sözü edilen eserinin Önsözünde "Doğup büyüdüğüm, ekmeğini yiyip suyunu içtiğim, yayla çiçeği kokuşlu havasını teneffüs ettiğim, yanık türkülerini çalıp söylediğim memleketim Emirdağ Türkmen töresinin, anlam ve özelliğini kaybetmeden, günümüze kadar geldiği Anadolu'nun nadir ilçelerinden biridir." demiş.

- Bu değerli Araştırmacı, sözü edilen bu yazısıyla sadece meramını anlatmamış, adeta şiir yazmıştır. Emirdağ'a olan sevgisini, yıllar önce yayınladığı "Emirdağ Türkmen Ağıtları" isimli eseriyle yerine getirmiştir. Son eseri olan "Emirdağ Türküleri" ile de bunu katmerlemiştir. YALDIZKAYA için: "Allah yurdumuzun her yöresine bir Yaldızkaya nasip etsin." diyen Prof. Dr. Fikret TÜRKMEN'e bu vesileyle, burada, hemen diline, gönlüme sağlık demeyi bir görev sayıyorum.

Sevgili YALDIZKAYA, sözü edilen eserde sadece türkülerini tanıtmakla kalmamış. Emirdağ'ın coğrafi konumunu anlatmış, türkülerle ilgili bilgiler sunmuş; hatta pek çok bilim adamının türkülerini kaleme almış. Emirdağ'daki müzik çalışmalarını ve bu çalışmalarda emeği geçenleri tek tek saymış, onlar hakkında bilgiler vermiş. Ayrıca ha-

yatta olan ve olmayan kaynak kişileri tanıtmış. Bir başka deyimle bu değerli insanların zaman içinde kaybolup gitmemelerini sağlamış.

Bu yörede yetişen folklor emekçilerini ebedileştirmiş. Sanat adına, folklor adına bundan daha önemli ne olabilir diyor, bu nedenle hemen bu satırlar arasında sevgili Ömer Faruk YALDIZKAYA'ya sevgi ve saygılarımı sunuyorum...

Ne zaman kültürle ilgili bir toplantı ve sempozyuma gitsem orda Ömer Faruk YALDIZKAYA'yı Emirdağ gelenek ve göreneklerini yansıtan bir bildiri sunarken görürüm. Duygulanırım, yörem adına sevinirim, kendisini kucaklayıp öpmek isterim. Bu denli insanlar yörenin fotoğrafıdır, aynasıdır. Ayrıca bunlar ender yetişen insanlardır. Yöre folkloru bunlar sayesinde hayat bulur ve geleceğe taşınır. Bu denli araştırmacılara yöre kurum ve kuruluşları yardım etmeli; hatta bunların sağlığında bir caddeye, bir yerlere isimleri verilerek onore edilmelidir.

Sevgili can kardeşim, sanat dostum, arı, duru Türkçenle yöremiz türkülerini Türk folkloruna sunduğun ve kimliğini belirttiğin için sana teşekkür ediyor, gözlerinden öpüyorum.

Bu güzelim eserde yer alan ve birbirinden güzel 34 türküden birisi olan "Emirdağ'ı Birbirine Ulalı" isimli türküler ile yazımı bitirmek istiyorum.

EMİRDAĞ'I BİRBİRİNE ULALI

*Emirdağ'ı birbirine ulalı,
Altın yüzük parmağında dolalı,
Başın mı büyüdü gelin olalı?
Ben seni kız iken seven oğlanım*

*Emirdağ'dan bir geçmeyinen yol olmaz,
Altın yere düşmeyinen pul olmaz,
Fadime'mi sevmelere doyulmaz,
AI bohçanı tut yaylanın yolunu.*

*Emirdağ'larına kara gidelim,
Ayvadan usandık nara gidelim,
Buranın kızları gönül eylemez,
Gönül eyleyecek yere gidelim,*

ANILARLA YAKIN TARİHİMİZ

"Şu boğaz harbi nedir, var mı dünya da eşi?
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi,
Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya
Kaç donanmayla sarılmış, ufacık bir karaya?

Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermiler,
Kahraman orduyu seyret ki bu tehlide güler
Ey bu topraklar için toprağa düşmüş asker!
Gökten ecdat inerek öpse o pak alnı değer."

M.Akif ERSOY

Gazi DURUSU
Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

EMİRDAĞ, GACERLİ MAHALLESİNDEN MUSTAFA YARDIMCI

1308 (1894) DOĞUMLU "BORAZAN DEDE" NİN 10
YILLIK ASKERLİK ANILARI
(BALKAN-ÇANAKKALE-KAFKASYA-GÜNEY
CEPHESİ SAVAŞLARI)

Çanakkale Savaşlarında atalarımızın kan
döktüğü kutsal toprakları okul kafilesiyle ziyaret
ettim.

Türk tarihinin en önemli savaşlarına
sahne olan Çanakkale ve
Gelibolu'da mil-
letimizin her türlü
imkansızlığa rağmen
tek vücut olarak
imkansız nasıl
başardığının izleri
90 yıl sonra da
görülüyordu. Bu
izlerden biri de ken-
disini vatan borcuna
atayan Mustafa
Emmi'dir.

1986 tarihinde
hakkın rahmetine
kavuşan Borazan Emmi,
vatanımız, milletimiz için pek çok cephede göğüs
göğüse çarpışmış, çeşitli yerlerinden yaralandıysa
da tesadüfen ölmemiştir. Mustafa Emminin savaş
anılarını torunu 1978 tarihinde kasete almış, kaset
1978'den beri incelenip yayımlanamamıştır.
Kaset, Mart 2004'te torunu Meral Bağcı tarafın-
dan Reşat Bağcı'ya verilmiş, Reşat Bağcı'dan da

bana verildi.

Tarihi kaseti özenle çözümledim. Hem duygu-
landım, hem de gurur duydum. Çanakkale
Savaşlarının geçtiği tepeleri yerinde görmüştüm.
Bu nedenle kaseti dinledikçe bendeki heyecan daha
da arttı. Sizlere değerli
büyüğümüz merhum
Mustafa Emminin
konuşmalarını hiçbir
değişiklik yapmadan
dergide yayınlı-
yoruz. Bu yazıyı
herkesin okumasını
diliyorum.
Saygılarımla.

Ben Mustafa
Yardımcı. Gacerli
Mahallesinden 1308
(1894) doğumluyum.

Avrasya'dan Türkmen

aşireti olarak halamın beyi kız istemiş, onlar da
vermemişler. Toprağımdan çıkın, demiş. Bunlar da
Türkmen aşireti olarak göç etmişler. Horasan'dan
Erdek'e gelmişler. Dedeleri orada hasta olmuş, yedi
aşiret, Anadolu'nun her yerine dağılmış. Bizim
aşiret gelmiş, Emirdağ'a oturmuş. Buraya oturan
dedemin ismi Gönçoğlu'ymuş. Yedi Gardaşmış.

Mustafa Emmi kutsal topraklara gitmek
üzereyken aile efradıyla 1966...

Buraya dört hane olarak oturmuşlar. Bunlar en cesuruymuş. Çoğala çoğala 80 hane olmuşlar. Sultan Aziz padişahken buraya kaza emri vermiş. Aziziye adını vermişler. Buraya gelmiş, bir kaymakam oturmuş.

Tevellüdüm (doğumum) 1308 (1894) amma çok harbe girdim. Birinci harbim Bulgar Harbi, Balkan Harbi. Balkan Harbinde Edirne mıntıkasında bulunuyordum. İkinci orduya bağlı beşinci fırka-daydım. Bulgarlar bizi 8 gün kovaladılar. Çatalca'ya geldik. Çatalca'da 9 ay kaldık. 9 aydan sonra Bulgar bizi, Türkmen kabilesini, padişahın kabilesini düşürdü. Düşükten sonra Bulgarlar delik açmaya başladılar. Biz de 8 günde onları sürdük, çıkardık Türk toprağından. Bir müddet sonra Edirne mıntıkasında böğürtmeler (bağrışmalar) oldu. Başımızda Tongoit Paşa, iki de Alman paşası vardı. Orada böğürtmeler yaptık. Sonra Çanakkale Harbi açıldı. Çanakkale

Harbi'ne ilk iştirak etmek için Uzunköprü, Malkara, Keşan, Uludağ'dan Çanakkale'ye, Arıburnu'na vardık. Harbe iştirak ettik. Arıburnu'nda 9 ay çarpıştık. Ben de harpte bulundum. İsmim borazan çavuşuydu. Mıntıkamın içinde hücum borusu çaldım askerlere. Kendim de onlarla birlikte hücumla geçtim. Eyy! Mukadderat böyleymiş, şehit olmadım. Hafif yaralandım birkaç defa. Yaralarım iyileşti. Vadem yetmemiş, ölmedim.

Çanakkale Harbi şöyle oldu: Avusturya'yla müttefik idik. Avusturya bize, bizim topraklara, bizim alaya 4 tane 15'lik (uzunluk) top getirdi. O zaman bizim topla beraber 3 tane zırhlımız vardı. Milli, Barbaros, Yağız. Bu toplara iç demirle dış demirler yetişmezdi.

Bizimkiler, Arıburnu'nun üstüne topların ikisini kurdular. Kızak üstüne oturtular. Bu sırada Enver Paşa'yla Yusuf İzzettin Paşa teftişimize geldi. Benim de orada arkadaşlarım vardı. Ben de onların

yanında bulunuyordum. O zamana kadar Enver Paşa dedi ki: "Topçular, bu topu kim hendeğe itecek ?" 6-7 senelik bir asker 1324 - ? Tevellütlü Mehmet Bursalı (Mehmet Çavuş) ismindeki bir çavuş fırladı dışarıya. Paşam, hendeğe ben yerleştireceğim, dedi; emme (ama) karşıda İngiliz'in en güvendiği "Yarım Dünya" isminde bir zırhlısı vardı. Zırhlının üstünde 70 pare topu vardı. Bu arada hükümetin de Çanakkale Boğazı'na girmek için umudu iyice artıyordu. O esnada top, oturunca da oraya yerleşince Bursalı Mehmet Çavuş dedi ki : "Bu Yarım Dünya'yı ben batıracağım, Paşam." dedi. Enver Paşa da: "Hadi aslanım, bakalım." dedi.

"Borazan Dede" yakınlarının düğün töreninde

Yok, Paşa'm, ben üç mermi istiyorum. Eğer ben bu mermiyi isabet ettiremezsem kanım size helal olsun. Vatanımın topunu atmış oluyorum, dedi. Sonradan duyduk ki Mehmet Çavuşun bu mermisi İngiliz'in "Yarım Dünyası"nı batırmış.

Düşmanın zırhlısı, topu hepsi Çanakkale'de mevcuttu. Paşalardan biri : "Arkadaşlar, 9 aydır biz harp yapıyoruz. Bu işin hakkından gelemedik. Gelin bir masaya oturalım da anlaşma yapalım." dedi. O zamana kadar masanın başına 4 devletin harbiye nazırlarını oraya çağırdı. İngiliz ve Fransızlar sebep sensin, dedi.

İngiliz kumandanı dedi ki:

Londra'dan çıktım yola,

İngiliz'in payitahtı kol kola,

Arıburnu'nda ne ola,

Anafartalar hücumunda bize dediler mola.

İtalyan kumandanı dedi ki:

Tam bayıra davrandım,

Türkleri gafil sandım,

Anafarta hücumunda

Yüzde on sağlam kaldım.

Geldi sıra Yunan'a. Yunan kumandanına: söyle sen ne diyorsun? O gün de denizin üstü öyle puslu ki hiç göz gözü görmüyor. O da şöyle dedi:

Hava puslu bu gece,

Savaşalım gizlice,

Atlayalım gemiye,

Açılalım denize...

Fransızlar da bu fikre katıldı. Dördü de böyle tarif edince akşam oldu. Gece yarısında dış denizin üzeri bu dört devletin vapırının, zırhlısının kaplıydı. Bunlar geceleyin çekilmeye başlamışlar. Tabi haberimiz yok. Bir de sabahleyin kalktık ki denizin üstünde kimse kalmamış, hepsi de kaçmış. Sabahleyin istihkâmların içinden ayağa kalktık. Baktık, Ooohh! Kimse kalmamış emme İngiliz'in o kadar mühimmatı varmış ki elbise, ayakkabı, erzak, hayvan, neler neler...

Hepsini ataşlamış. Yanıyo. Cayır cayır yanıyo. Ondan sonra biz de geri çekildik. Uzunköprü'ye, Uzunköprü'den 8 günde bizi İstanbul'a istediler. İstanbul'a bir birlik geldik. Bir binanın önüne silah çattık, oturduk. Evin üst katından, pencereden bir ses duyuyorduk. Ses, kanıma canıma dokundu.

Bir kadın hem bebeğini salıncakta sallıyor, hem de bebeğine ağıt yakıyordu.

"Uyu yavrum gene şimşek çakıyo,

Şehit baban gelmiş bize bakıyo."

Bu sesi duyan bölüğün hepsi ağladı. O kadının kocası şehit olmuş.

Oradan geldik Haydarpaşa'ya. Haydarpaşa'daki trenler o zamanlar odunla çalışırdı. Kömür yoğdu. Bindik trene. Takıl tukul, takıl tukul 2 günde Konya Ereğli'ye geldik. Burada indik. Silahımızı omuzumuza aldık. Yürüdük günlerce. Adana tarafında Gülek Geçidi diyorlar, Gülek Boğazı'ndan geçtik. Velhasılı gidiyoruz. Gâvur Dağı'na vardık. Gâvur Dağı'ndan aşamadık bu

yanna. Orda yattık. Ertesi gün ıslah ediyorlardı. Yere indik. Biz oraya varınca Enver Paşa arkamızdan geldi. Emir verdiler. Enver Paşa teftiş edecek deyin. Enver Paşa bizi orada teftiş etti. Bize şöyle dedi : Arkadaşlar, ben sizi savaşa gönderiyorum. Nur Tepesi sıkışmış. Şimdi sizi Nur Tepesi'ne gönderiyorum, dedi. O emri verdi. Ondan sonra Enver Paşa'yı bir daha görmedim. Enver Paşa gidince biz oradan düştük yola. Üç günde Mardin'e geldik.

Bizim fırka kumandanı Alaman Gongoit Paşa idi. Sonra Rafet Paşa'yı bizim fırkaya verdiler. Mardin Valisi demiş ki Rafet Paşa'ya:

- Hoş geldin Paşa'm!
- Hoş bulduk.
- Çanakkale nasıl oldu?

- İşte Çanakkale'den İngilizleri kaçırın 5. fırka bu. Tahribat fırkası, demiş. Mardin Valisi, öyleyse ben bunlara ziyafet vereceğim, demiş. Vali halkına söylemiş. Mardin halkı da bize halva, zeytin, tütün, öte beri her evden getirdi.

Biz orada o gün yattık. Ertesi günü yiyecek getiremeyenlerin yarısı kalmış. Kalanlar da Paşa'ya gelmişler. Rica etmişler.

Paşa'm hepimiz ziyafet veremedik. Askerimiz bugün de yatsın. Biz de ziyafet verelim, demişler. Biz iki gün daha yattık.

Sonra düştük yola. Ha bakalım, de bakalım. Bitlis'in beri yanda Veysel Karâni vardır, büyük bir türbe.

O türbeye geldik. Huuu! Türbede kazanlar kaynıyo.

Bizim gibi 2-3 fırka doyuyo kazanlardan. Büyük kazanların yemek pişiriyorlar. Neyse orada yemek filan yemedik, emme orada yattık. Bitlis'in alt yanında Kurtalan diye bir yer var. Rus askerleri oraya kadar gelmişler. Durduk. Cephelere dağıldık. Ruslar bir adım beri geçemedi. Bir dağ var orada. Kanlı saha diyorlar. Biz orada bir sene kaldık. Ruslara hücum ede ede bir seneden sonra Bitlis'i aldık. 3-5 gün sonra Bitlis'i Ruslar geri aldı. 3 kez biz onlardan aldık. Onlar bizden geri aldı.

Kahraman askerimiz Beyyit
Onbaşı 250 kg.lık mermiyi tek
başına topa sürüyor...

Dördüncüde biz Bitlis'e yerleştik.

Bitlis vilayettir, iki tane deresi vardır. 16 bin hanedir.

Ermeni ile Kürt halkı yarı yarıyaymış. Ermeniler, Kürtler birbirine düşmanmış. Birbirlerini öldürmüşler. O akan derelerin içi adam ölüsüymüş.

Bizde de bit desen yüzüyo. Öyle buhran içindeyiz ki aç, susuz. Netice çoğu asker bitten, açlıktan öldü. Çoğu da kıştan öldü. Ben burada üç sene askerlik yaptım. Cenab-ı Allah beni öldürmedi. Üçüncü sene Mustafa Kemal Paşa bize teftişe geldi. Müfettişimiz. Ben de borazan çavuşuydum. Bana dedi ki:

- Borazan, cem borusu çal zabıtlere, dedi. Çaldım.

Askerler, düz bir yer vardı, oraya toplandı. İçti ma etti. Teftiş etti. Askerlere "Paydos!" dedi.

Zabıtlerin ortasına girdi. Zabıtlere dedi ki:

- Efendiler, bu askerler öle öle bitiyor. Sonra siz de perişan olursunuz. Çoban ne yapar, değneği atar, çıkar. Siz zabıtsiniz, bir iş yapamazsınız. Siz ancak İstanbul'da boyacılık yaparsınız. Askerleri öldürmeyin, koruyun. Soğuktan gelince çay verin, ısıtın, dedi.

Telgraf direğinin boyu kadar kar yağardı kışın oraya. Yine hücum ettik. Hücum edenden sonra meğer Ruslar kralı indirmişler, Bolşevik olmuşlar, 60 bin Ermeni'ye, Asirik Paşa isminde bir Ermeni Paşa'sına bütün cepheyi teslim etmişler, gitmişler. Bir de haber geldi ki karın üstünde bir kişi geliyo. Tepeden geliyo, geliyo, dediler. Bir de gele gele geldi ki bir Rus binbaşısı.

Binbaşısıyı gördük. O sırada Ali İhsan Paşa da bu sıra Bağdat'tan bize geldi. Bizim başımızdaydı. Ali İhsan Paşa'nın yanına geldi. Paşamız buna sordu:

- Sen kimsin, nerden gelip nereye gidiyorsun?

- Ben Rus topçu binbaşısıyım. Ermeniler beni topun başına zincirinen bağladı. Gece toptan kurtuldum, kaçtım, geldim buraya.

- Neye? Biz yine çok çalıştık. Top atmasını bilmiyoruz. Sen bize öğret de git, dedi Alihsan Paşa.

Sonra anladık, bıraktık onu. Şubat 15 oldu. Kar eridi. Oradan başladık yürümeye. Tatvan, Ahlat, oradan da Doğubeyazıt'a geldik. Doğubeyazıt'ta bir yaver elinde evrak çantasıyla atınan çıktı, geldi. Bir süvâri geliyo, dedik. Ben de yine tabur binbaşısının borazanıyım. İleride gidiyorum. Gele gele geldi ki cebindeki evrağı çıkarttı. Binbaşı

evrağı açtı. Evrak Ali İhsan Paşa'dan gelmiş. Evrakta: "90'da verilen hüduttan ileri gitmişsiniz. Burada kalacaksınız. İlerlemeyeceksiniz," yazıyordu.

O zamana kadar binbaşı şaştı. Ali İhsan Paşa'dan soralım, dedi. Telefonnan sordular, Paşa da, evet, dedi. Gelin buraya, dedi. Biz de tekrar Doğubeyazıt'a geldik. Birkaç da şehit verdik. Canımız yandı.

Alihsan Paşa:

- Haydi aslanlar, dedi.

Kafkasya dağları çiçekler açar,

Altın rızık ovalar, ırmaklar saçar,

Bozulmuş yoksul toplar, yel gibi kaçar.

diyerek girdik içeriye. (Daha destanım çok da vakit müsait değil.) Bu kadar söyleyeceğim. Ondan sonra İran'a girdik. İran'da tam üç ay kaldık. Sonra Ali İhsan Paşa emir verdi:

- Bunlar 10-20 günlüğüne, bir aylığına kadın verirler, isteyen evlensin, dedi. Ben de fırkada pehlivandım aynı zamanda. Güreşime zarar verir diye, evlenmedim.

İran'a girdik. Urmiye, Mako şehirleri İran'ın büyük şehirleridir. Vara vara Musul'a vardık. Musul'a varıncaya kadar Ermeniler İngilizlerin içine girdi. Önce Erbil'e geldik. Burada İngilizler karşımıza çıktı. Biz burada bir gün kaldık. Erbil Kaymakamı İsmail Hakkı Bey bizi karşıladı. Sehpanın üstüne çıktı.

Eyy! Askerler, dedi. Bizim işimiz şimdi muhacırın hesabına kaldı. Zar atacağız. Ya düşüş gelecek. Ya dübeş gelecek, dedi. Sabaha kadar hücum gittik. Köprüler kurulmuş, duba köprüleri. Bizim fırka köprüyü geçti. 14. ve 15. alay geçti. 8. Fırka, Kâzım Karabekir'in Fırkası geçemedi. Duba kurulmamış. Suyu geçenlerin hepsi esir oldu. Kâzım Karabekir'in fırkası suyu geçemediği için esir olmadı. Onlar orada kaldılar. Hem de tamam 2 sene.

Bu sırada 16 tane uçak, alçaktan uçuyo, hem de minare boyu. İngilizler bomba sallıyo. İngilizler bizi kafamızı kaldırmadan esir aldılar. Bizde uçak muçak yoktu. Bizi bir kum yığınına yatırdılar. 4 gün aç-susuz yattık. Telleri hazırlamışlar. Bizi akşamleyin tel örgünün içine koydular. Bütün İngiliz zabıt neferi başımıza toplandı. Bizden aynalı palaska, gümüş mecidiye bir de Çanakkale'de bize verilen alyans nişanlık istediler, verdik. Verenden sonra bize pek çok erzak verdiler. Velhasıl 24 ay İngilizlerde esaret kaldık.

10 yıllık askerlik hayatım bundan ibarettir.

Belçika'da yılın sanatçısı Kamil SAYIN "Halk Ozanı"

Yusuf ÇINAL Brüksel

<http://www.bel-turk.com/sanat.htm>

Kamil Sayın bir gönül adamı.

Yazdığı şiirlerde hemen bu farkı hissedersiniz.

Belçika'da böyle bir ozan da mı vardı? dedirtecek türden şiirlere imza atan Kamil Sayın'ın da ilginç bir öyküsü var. Afyon ili Emirdağ ilçesi halkından Kamil Sayın, gerçekten bir söz ustası, Türkçeyi bu kadar düzgün kullanan ve Yunus'un, Pir Sultan

Abdal'ın hatta Köroğlu'nun, Kozanoğlu'nun,

Dadaloğlu'nun izinde giden bu ozanın şiirlerini okuyup anlamak gerek. Şiirleri bazen Türkülere, bazen de şarkılara olduğu kadar bazı bestekârlara ilham kaynağı olan Kamil Sayın'ın eserlerinin birçoğu tasavvuf konuları içerir.

"Dünya fani hayat yalan

Malın mülkün olur talan

İnsanlıktır baki kalan

Giden azık alır sanma"

diye seslenen ozanın son şiirlerini "Gönül Penceresi" adlı şiir kitabında topladığını ve bu kitaplardan önemli bir miktarını da Brüksel'de kütüphanelere dağıttığını belirtelim.

Yılın sanatçıları arasına girmeyi çoktan hak eden Kamil Sayın'ı tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

EMİRDAĞ'IM

Kamil SAYIN

Muharrem KUBAT'ın yeğeni

*İncili'de doğdum, Lalıklar'danım,
Emirdağlı diyör tüm tanıyanım,
Ben senin yurttaşın sen benim canım,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.*

*Üş yaşa değince başkente geldim,
Yirmi yaştan sonra gurbetçi oldum.
Avrupa'ya senin şanını saldım,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.*

*Bir başkadır etin, sütün, yoğurdun,
Bu vatana ne yiğitler doğurdun,
Sen adını tüm dünyaya duyurdun,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.*

*Dost Kamil'im Emirdağ'ım dillerde,
Kokun vardır kekik, calba, güllerde,
Özlemimiz sana varan yollarda,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.*

*Mesken tutup gurbet elde kalsam da,
Yedi devlet ötelerde olsam da,
Üç yılda bir ziyarete gelsem de,
Emirdağ'ım sen gönlümün bağısın.*

18 Aralık 2003

VAKFIMIZ YÖNETİCİLERİ “AVRUPA'DAKİ EMİRDAĞ”I ZİYARET ETTİLER

Reşat BAĞCI

Vakıf Yönetim Kurulu Başkanı Özcan ÖZGÜR, Dr. Nail KESKİNTAŞ ve Reşat BAĞCI geçtiğimiz Ocak ayında Brüksel' i ziyaret etti.

Brüksel'de Emirdağlı Hemşehrilerimizin kurduğu dernek olan EYAD Türk Evi yöneticileri Metin Edeer, Erdal Akdeniz ve Necati Şevik Eskişehir' deki "EMİRDAGLILAR VAKFI" yöneticilerini Belçika' ya davet ettiler.

EYAD Türkevi'ni ziyaret

Amacımız, Vakfımızın amaçları, çalışma usulleri ve yöneticilerini Avrupa'da tanıtmak, Avrupa'da bulunan dernek, vakıf ve diğer kuruluşları ziyaret ederek onlarla Emirdağ ve Emirdağlılara neler yapabiliriz, sorusuna cevap almak idi. EYAD yöneticileri ile çok değerli arkadaşım Ömer ŞEN, işbirliği içerisinde bize güzel bir tanıtım programı hazırlamış..

Bu çerçevede önce EYAD Türk Evini ziyaret ettik. Türk Evi kendisine Chausse d'haecht üzerinde yeni bir bina almış. Binada yönetim ile sosyal faaliyet katları var. Diğer taraftan daha yeni düzenleme içerisinde, ileride binanın fiziki olarak da çok iyi olacağına kaniyiz.

Türk Evinin bizi karşılaması, tanışma ve hoş beşten sonra bir basın toplantısı düzenledik. Brüksel' e geldiğimizi hemşehrilerimize duyurup kendi vakfımızın tanıtımını yaptık.

Bir gün sonra yine Brüksel'de bulunan Türk FM yerel radyosunda bizlerin ve EYAD Başkanı Metin ile Fakı arkadaşımızın da katıldığı canlı programa konuk olduk. Radyoda da ziyaretimizi duyurup hemşehrilerimizi bilgilendirdik. Aynı akşam Skarberk Belediyesi ile İstanbul Beyoğlu belediye başkanlarının katıldığı ortak bir toplantı yapıldı. Tabi buradaki Türk kesimini temsil eden arkadaşlarımızın çoğu Emirdağlı idi. Toplantı güzel bir kokteyl ile başladı. Karşılıklı konuşmalar ve hediyeleşmeler oldu. Başkanımız Özcan Bey de Skarberk belediye başkanına bir çini vazo hediye etti. Bu arada İngilizce bir konuşma yapan başkanımız toplantıya katılanların beğenisini kazandı.

Brüksel'de geçtiğimiz yıl hemşehrilerimiz tarafından kurulan" Brüksel' deki Emirdağlılar Vakfı"nı da ziyaret ettik. Başkan Şeref Vuran ve arkadaşları iş adamı hemşehrimiz Mahmut Korkmazer, Mustafa İmrre, Levent Yüce, Ayhan Sağlam, Emir Kır ve diğerleri bizi ağırlayarak çalışmalarını hakkında bize bilgi verdiler. Vakfın faaliyetlerini ve bilhassa sosyal hizmetlerini takdir ile karşıladık. Önümüzdeki günlerde iki vakfın bir dayanışma içerisinde olması gereği üzerinde durduk. Öbür gün de yönetici arkadaşlarımız bizi Eskişehir'de yemeklerini unutmadığımız Emir Ustamızın yerinde öğle yemeğine aldılar. Yemekte hem hasret giderdik, hem de beraber yapabile-

Brüksel'deki Emirdağlılar Vakfı'nı ziyaret

ceğimiz faaliyetler üzerinde konuştuk.

Üçüncü gün kayınbiraderim Nazif Aydemir bizleri Gent'e götürdü. Gent'te Akdeniz restoranı sahibi değerli arkadaşımız Turgay Ünal, Bülent Tarhan ve Sedat Keskintaş karşıladılar. Gent'te Turgay, Bülent ve Sedat'ın yanı sıra Fakı ve eşi Sevilay Hanım bizleri çok güzel ağırladılar. Sevilay Hanım, Emirdağ yemekleri hazırlayarak bizlere bir sürpriz yaptı. Burada iki gün kaldık. Birçok hemşehrimizi ziyaret ettik.

Uzun süredir görüşemediğimiz değerli arkadaşlarımızdan Mustafa Karaca ve Tuncer Sarı ile görüşüp hasret giderdik. Belki Gent'in küçük olması nedeniyle, belki de arkadaşlarımızın içten davranışları buradaki buluşmamızı daha sıcak ve samimi bir hale getirdi.

Bu arada Bruge ve Ostande'a turistik bir ziyaret yaptık. Buradaki tarihi ve turistik yerleri gezdik. Bruge'de Bülent arkadaşımızın oğlu aynı zamanda da burs veren Yılay Tarhan'ın işyerini ziyaret ettik.

Brüksel'e döndüğümüzde Dr. Nail Ağabey, Türk Diyanet Vakfı görevlisi ile EYAD Türk Evi'nin birlikte organize ettiği çoğu Emirdağlılardan oluşan Türk hanımlarına

"Kadın hastalıkları" ile ilgili çok güzel bir konferans verdi.

Bizler bundan sonra Brüksel'de devamlı olarak dost ve hemşehrilerimizi ziyaret ettik. Vakfımızın faaliyetleri hakkında onları bilgilendirdik.

Özcan ve Nail Beyler işlerinin yoğunluğu nedeniyle bir hafta sonra döndüler. Ben ise yoğun program nedeniyle görüşemediğim eski arkadaşlarımı görmek ve Türk-Yunan dostluk gecesine katılmak için dört gün daha kaldım.

Bu sene dördüncüsü yapılan Türk-Yunan dostluk gecesinin Türk tarafını her yerde olduğu

gibi yine EYAD Türk Evi temsil ediyordu. Bundan son derece gurur duydum. Program çok güzel geçti. Geceye Brüksel bölge başkanı, milletvekilleri, belediye başkanları, diğer resmi zevatın yanı sıra izdihama varan bir katılım oldu. Bu programı Belçika medyasının yanı sıra Türk gazete ve dergi temsilcileri ile TGRT ve Türkiye gazetesi muhabirleri de takip ederek Türkiye'ye duyurdular. Son derece mükemmel bir organizas-

yonda görev alan Türk Evi temsilcisi hemşehrilerimi buradan tebrik ediyorum.

Değerli dostlar, ben 1975-76 yılında Brüksel'de kaldım. O zamanlar şimdinin bir değerlendirmesini yaparsak hemşehrilerimiz her yönüyle Avrupalı olmuşlar, uluslararası işadamlarımız, Belçika'nın her şehrinde, yöresinde, devletin her kademesinde yer almışlar. Sağlık alanında uzman doktorlarımız, hemşirelerimiz, öğretmen ve polislerimiz var, aklınıza neresi gelirse orada varlar. İşin enteresan tarafı Belçika siyasetine, yerel yönetiminde varlar. Biliyorsunuz milletvekilimiz Cemal ÇAVDARLI, meclis üyelerimiz başta Emin Özkara olmak üzere, Skarberk Belediye Başkan Yardımcısı Sait Köse, Saint Josse Belediye Başkan Yardımcısı Emir Kır bizleri ağırlayıp bilgilendirdiler, gezdirdiler.

Sonuç olarak; Belçika'nın siyaseti, ticareti ve sosyal hayatının her yerinde Emirdağlı hemşehrilerimin imzasını gördük. Çok memnun olduk.

Bizim niyetimiz Hollanda, Fransa, Almanya hatta Danimarka ve İsviçre'ye de gitmekti; ama programın yoğunluğundan oralara gidemedik. Oradaki dost ve hemşehrilerimize de buradan sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz ve bir daha ki sefere diyoruz.

GELENEKSEL GECEMİZ MUHTEŞEM GEÇTİ

Vakfımızca her yıl düzenlenen ve geleneksel hale gelen "EMİRDAĞLILAR GECESİ" her yıl olduğu gibi bu yıl da muhteşem geçti.

Özgüven tesislerinde bini aşkın davetli ve hemşehrilerimizin katıldığı gecede misafirlere zengin menünün yanında yöremizin meşhur mezesi "basmaç" ikram edildi.

Geceye katılanlar, bayan sanatçı'nın şarkıları, Eskişehir'imizin tanınmış sanatçısı Saim Günal'ın türkü ve şarkıları, mahalli sanatçılarımız "Edelerin" yöresel türkü ve oyunları ile coştular. Gecemize Eskişehir Vali Vekili Sinan Acar, Eskişehir Milletvekili Cevdet Selvi, Tepebaşı Belediye Başkanı Tacettin Sarıoğlu, Emirdağ Belediye Başkanı Lütfi İhsan Dağ, Antalya Eski Milletvekili Hayri Doğan olmak üzere Emirdağ Belediye Meclis Üyeleri, İstanbul'dan İbrahim Sayın, Ankara'dan Ayfer ve Metin Gücenmez, Antalya'dan Erdoğan Kahya ve daha pek çok hemşehrimiz eşleri ile birlikte katıldılar.

Vali Vekil Sinan Acar, Tepebaşı Bel. Bşk. Dr. Tacettin Sarıoğlu, Başkanımız Özcan Özgür'le beraber

İhsan Avcı, Av. İzzet Aslan, Av. Elagöz, Av. Dinç Erkara, Sibel Erenoğlu gecede eğlenirken

Bir önceki gecemizde plaket verdiğimiz Emirdağ aşığı Arif Uyar'a Allah'tan rahmet dileriz.

Emirdağ'dan İsmail Urfalı ve eşi Reşat Bağcı ve eşi gecede bol bol tabandan oynadılar

TEŞEKKÜR

Bizleri (Vakıf yöneticileri) Belçika'da karşılayıp bizlerle ilgilenen EYAD Türk Evi yöneticilerine, Belçika'daki Emirdağlılar Vakfı'na, Türk Diyanet Vakfı çalışanlarına, Hürriyet gazetesi Muhabiri Yusuf Bey'e Özvatan dergisinden Bilgin Bey'e, Celil Gündoğdu'ya, Türk FM çalışanlarına, Pala Truzim'e Brüksel den çok değerli arkadaşım Ömer Şen, Metin Edeer, Nazif Aydemir, Mahmut Korkmazer, Mustafa İmre, Bayram-Şehriban Hasçelik, Hüseyin Yüksel Urfalı, Necati Şevik, Recep Mola, Ceylan Bilen, Arif Biçer, Koktey

Ahmet'le Brüksel'de, Turan, Üsük, Memicek-Şükriye ablaya Hebioloğlularına ve ismini sayamadığım diğer dostlara, Gent'ten Turgay Ünal, Bülent Tarhan, Mustafa Karaca, Fakı-Sevilay Edeer, Sedat ve eşi Keskintaş, Yılay Tarhan, Mustafa Karaca, Tuncer Sarı ve diğer arkadaşlara ve tüm gurbetteki hemşerilerimize teşekkür ederiz.

Ayrıca, hac' da olduğu için görüşemediğimiz Osman Duran arkadaşımıza beş öğren-ciye sağladığı eğitim yardımından dolayı sonsuz teşekkür ederiz.

EMİRDAĞLI ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİMİZE BELÇİKA'DAN BURS VEREN HEMŞEHRİLERİMİZ

Erdal Akdeniz,
Oğuz Aydemir,
İzzet Çıplak,
Metin Edeer,
Mustafa İmre,
Emin Özkara,
Muhsin Taşpınar,
Aydın Tekin,
Recep Urfalı,
Şaban Yılmaz.

Ali Aktan,
Ceylan-Zehra Baş,
Kadir Dönmez,
Tolga Edeer,
Erol İlhan,
Ahmet Pala,
Ahmet Tanrıkulu ,
Ümit Ünal,
Uğur Urfalı,

Tahir Alhan,
Arif Biçer,
Yalçın Demiral,
Kemal Elçi,
A.Kadir Köksal,
Ömer Şen,
Türkan-Bülent Tarhan,
Turgay Ünal,
Levent Yüce,

Nazif Aydemir,
Musa Çeliköz,
Fakı Edeer,
Bayram Hasçelik,
Orhan Liman,
Nurten Şen,
Yılay Tarhan,
Hüseyin Urfalı
Cengiz Yumuk,

Burs verenlerimizden Ömer Şen, Zehra - Ceylan Baş, başkanımızdan plaketlerini alırken...

Grubumuz Brüksel Türk FM radyosunda canlı yayında.

AVRUPA'YA GÖÇ

Şemsettin KUBAT
(Yoksul Derviş)

Kırk yıldır Türklerin hikâyesi var,
Gurbetin kahrını çekti, dönmedi.
İnsanlık uğrunda bir gayesi var,
Bunca yıl dişini sıkı, dönmedi.

Anne bacı gurbet yoluna düştü,
Ne zahmetle ne zorlukla boğuştu,
Gece gündüz demeden hep çalıştı,
Gurbet bellerini büktü, dönmedi.

Bunlar ne zorlukla yola çıktılar,
Birbirini Avrupa'ya çektiler,
Bunca sene alın teri döktüler,
Bir kere gurbete çıktı, dönmedi.

Önce dil öğrendi zoru zoruna,
Ne emekler çekti alın terine,
Hasret kaldı yavrusuna yarine;
Gözyaşını döktü döktü, dönmedi.

Her işte çalıştı hiç de yermedi,
Gece gündüz koştu asla durmadı,
Yirmi sene sılasını görmedi,
Hasret ciğerini yaktı, dönmedi.

Kimi vatanından mektup gözledi,
Kimileri yavrusunu özledi,
Gurbet elde ciğerleri sızladı,
Gözlerinin yaşı aktı, dinmedi.

Bir bilseniz gurbetçinin halini,
Anlamazdı Avrupa'nın halini,
Gurbet çoklarının büktü belini,
Bunca yıl kahrını çekti, dönmedi.

Türkiye'ye bunca gelir sağladı,
Kimi teknik internete bağlandı,
Kızlar gelin oldu, gençler evlendi,
Herkes birbirini çekti, dönmedi.

Çok zamanlar anlatamaz derdini,
Bilseniz çektiğini, ne gördüğünü
Ne kadar da özlemişti yurdunu,
Ah dedi içini çekti, dönmedi.

Kimi şiir yazdı, kimisi roman,
Zorluklara göğüs gerdi her zaman,
Bunca çektikleri zahmete rağmen,
Umutla yarına baktı, dönmedi.

Her nerede bir Türk görseniz eğer,
Sımsıcak duygusu düşüncesi var,
Uzatır elini hep yardım sever,
Herkesi gülerek baktı, dönmedi.

Avrupa'da böyle göğüs gerdiler,
Yine eğilmedi dimdik durdular,
Türk'e sataşana bir ders verdiler,
Türk'ün bayrağını çekti dönmedi.

Kimisi okudu öğretmen oldu,
Kimisi sağlıkçı eleman oldu,
Kimisi yeminli tercüman oldu,
Bunca yıl emeği çekti, dönmedi.

Çok dediler bize "Türk, etirancı"
Öz vatanımda bile oldum yabancı,
Kimisi otelci, kimisi hancı,
Yüksek işadama çıktı, dönmedi.

Yoksul Derviş hisse alın sözünden,
Nağme nağme okur dertli sazından,
Fransız ders alırsın bir Türk kızından,
Yiğitçe meydan çıktı, dönmedi.

EMİRDAĞLILAR VAKFI ÇELENGİ

Kederli ve mutlu günlerimizde bağışlarınız için Emirdağlılar Vakfı

Tel: 233 74 74 - 233 36 06 İsmet İnönü Cd. No:43/39 ESKİŞEHİR

Emirdağlı Gibi Düşünmek

Ömer DURU

Eskişehir'de yaklaşık 70 bin Emirdağlı var. Özellikle; Emek, Erenköy, Huzur, Şarhüyük, Fevzi Çakmak gibi mahallelerde, Emirdağlılar yoğun olarak oturuyorlar.

Ne zaman gitsem, saygı ve sevgi görürüm. Üstelik: "Yere yurda sığdıramazlar da."

Emek'te Emirdağlılar Köylüleri Derneği'ni, samimi olarak belirteyim, yerel seçimler sırasında öğrendim. Başkan Karamanlı yönetim kurulu üyeleri, sitem ettiler, neden gelip gitmediğimi söylediler. Ben de onlara sitem ettim. Neden yaptıkları etkinlikleri bildirmediıklarını sordum. Şarhüyük'te Ali Çıkarlı'nın kahvesi var, aynı şekilde Fevzi Çakmak'ta hangi kahveye girseniz, yanınıza birkaç Emirdağlı gelir. İkranda bulunur. Son seçimlerde Eskişehir'de sekiz mahallenin muhtarlığını Emirdağlı adaylar kazandı. Yani, Emirdağlılar, merkezi yerlerdeki saymazsak kenar semtlerde daha fazla. Üstelik Emirdağlılık-larını yitirmeden yaşıyorlar.

Bunları şunun için yazıyorum: Emirdağ Vakfı'nın genel kurulunda da söyledim. Beş-altı yüz üyeli vakfın genel kuruluna isim isim say-maca otuz kişi katılıyor. Bu ilgisizlik neden?.. Genel kurula katılanlar da yakındılar. Başkan Özcan Özgür de söyledi. Diyorum ki: "Vakıf olarak her mahallede bir temsilci bulmak gerekiyor. Bu temsilciler aracılığı ile Vakıf-hemşehri köprüsü daha sağlıklı kurulabilir. Zaman zaman, mahallelerde toplantılar yapılır, katkılar sağlanabilir. Böyle olunca da, kimsenin kimseye sözü olmaz. Gerekirse, mahallelerde nostaljik Emirdağ geceleri yapılabilir."

Dilek ve temenni olarak söylediğim bu konular bakalım, nasıl değerlendirilecektir?..

Bir önemli konu da, üyelik ödentileri.

Emirdağ Vakfı genel kurulunda dile getirildi. Şahsen hiçbir Emirdağlı'nın ayda beş milyon liradan kaçınacağına inanmak istemiyorum. Bunun eleştirisi bile yanlış. Önemli olan Emirdağlılara ulaşmak. Onlara vakfın çalışmalarından bir şeyler anlatabilmek. Bunu sağladığınızda, her Emirdağlı üstüne düşen görevi yapacaktır. Vakfa destek olacaktır.

Şurası bir gerçek. Genel kurullarını üç beş kişiyle yapan dernekleri de görmekteyiz. Onlar bu kadar bu durumları dalandırıp budaklandırmıyorlar. Biz ise duyarlı olduğumuzdan istiyoruz ki, her işimiz görkemli olsun. Emirdağlılar salonlara sığmasın.

Emirdağ Vakfı'nın yeni yöneticileri seçildi. Özcan Özgür gene başkan. Özgür ve arkadaşlarına başarılar diliyorum. İnanıyorum ki, yönetim kurulu olarak, Emirdağ Vakfı'na, Emirdağlılara yakışır bir hava kazandıracaklardır. Çünkü Eskişehir'in ekonomik, kültürel ve sosyal yapısında Emirdağlı var.

Tekrarlıyorum. Emirdağlılar seslerini duyuran vakfa sahip çıkmalıdırlar. Gurbetteki hemşerilerimizi unutmamalıdırlar. Onlar hasretle, yeşil Emirdağ'dan güzel haberler bekliyorlar. Yönetim var olan birlik ve beraberliği daha sıklaştırıcı çalışmalara mutlaka girmeli. Eğer küslük varsa, kırılma varsa bunları ortadan kaldırmalıdırlar. Çünkü Emirdağlıya yakışan budur. Emirdağlı olmak kolay değil. Yeni yönetim sık sık toplantılar düzenleyerek, çalışmalar hakkında bilgi verir se, lokal konusuna sağlıklı bir çözüm getirilirse, sanırım sorun kalmaz, özlenen Emirdağ havası yaşanır. Yeni yönetime başarılar diliyor, Emirdağlılara yönetime yardım etmeye çağırıyorum.

Vakfımıza üye ol, üye bul!

KEPENEK ALTINDA YATAN ER

Adnan DURMAZ

Heeey, heey! Emmiler, dayılar, böleler,
dayazalar, bibiler,
Bizden olanlar, aynı türkülerden süt emen-
ler..bizim gibiler...
Ben geldim.
Kepenek altındaki erim, söz ve gönül mey-
danın, Senin,
Sana geldim
Merhaba!

Emirdağ'ı kürtük kürtük kar olmuş,
Topraktan fırlamış bir dev,
Başı bulutlara karışır gider,
Dağ bulut kesilir,
Bulutlar sevda,
Karlı dağ buluta alışıır gider.

Kol verir bir uca Sultandağı'na,
Arkalarda Paşadağı umarsız,
Katar katar olmuş kara vagonlar,
Afyon'a doğru gülüşür gider.

Yazımızı Adaçal'a vermiş Emirdağ,
Gül kurumuş talan olmuş karanfil,
Kara sevdaları dermiş Emirdağ.

Boyu güzel,
Huyu güzel,
Yüreği kebab olanın,
Beli pusatsız,
Harmanı hasatsız olanın,
Malsız maşatsız olanın,
Bu hazin avaz düşer payına.
Dilinde taşır da yanık kalbini,
Sermayesi türkü olur dert olur,
Çığırır dağa taşar arz hal eder.

Derdi bilinmedik,

Adresi yitik,
Kepenek altında uyuyan er,
Pervasız,
Taşı sıkısa suyu akar.

Melul mahzun düşmüş Emirdağları,
Gece kara sevda gibi,
Garip ahvaline bakar.

Gönlünü bozkırlara vermiş Emirdağ,
Sürgün gelmiş nice dağlar ardından,
Sabanla acıyı sürmüş Emirdağ.

Kaç koygun ağıt yakmış sellercesine
"Gurbanlar oluyum yaralarına,
Melhamlar çalayım aralarına."

Küçük ilçe, küçük ilçe,
Bir yanı yamalı bir yanı yırtık,
Bir kapısı açık öteki örtük,
Sevdası çiğnenmiş sıtara gülü.

Sevdanın bedelini türküler değil gayri,
Kaç yavuklu koynuna itilmiş
"Benim sevmelere kıyamadığım."
Elin piciyinen soyunmuş yatmış,
Kader bizi kovgun etmiş savurmuş,
Bütün kavgalarında bin yılların,
Adımız sanımız şanımız kalmış.

Ne aman hülyalı yermiş Emirdağ,
Talan olmuş yeşil yeşil sakalı,
Bozkırda bir garip ermiş Emirdağ.

Heeey heey..ben geldim. Anlayan dilsiz,
sözsüz de anlar. Anlayan dönüp kalbine bak-
sın. Türkü koyaklarından, ağıt oymakların-
dan geldim. Bin yıllardan sökün eden bir

çığlığın ucuyum.. Ay altında dilenen sevdaların çocuyum. Başka dilim yok tezli, çatalı.

Suvermezli, Karcıların, Tabakların, Geğnikli, Averenli ve cümle toprağımızdan gelip geçmiş ağıt deryası analarımıza; sevdasını türkülerde dağlara taşlara çığırılmış dedelerimize, kağının böğründe yayladan inenlerimize, değirmenin elceğinde yar ile el buluşturanlarımıza karşı mahcup olamam. Başka dilim yok benim, başka söz bilmem, kara sevdalara bağlıyım, Emirdağlıyım.

Heeey heey.. Emirdağ pazarından aldığı ekmek arası köfteyi, sınırsız bir iştahla, yer göçüğü avurdunu şişirte şişirte yiyen, lastik ayakkabısına ayakları sığmayan, kaba saba adamın gönlündeki inceliği bilir misiniz? Duydu da bana söyledi, Suvermezli berber Faruk,

"Sevgi dedikleri bir yeşil ipek

O da nazlı yarin koynunda imiş" diyen. Nazım'ın dediği gibi **"Topraktan öğrenip, kitapsız bilen"** kişi dedi o sözü... Seveda yeşildi, çünkü buralarda yeşil azdı. Biz yeşili araya araya bulurduk.. Yeşil yaşamın rengiydi. Yeşil, çimendi, bahardı, güzellikti.

Seveda, ipekti. çünkü ipek en yumuşak olardı..onu ipek böcekleri işlerdi. Öylesine incelik isterdi. O kadar basit olamazdı sevgilerin kumaşı. İnsan eliyle üretilmeyecek kadar

olağanüstü. Seveda yarin koynundaydı; çünkü yar varsa, gönül düşmüşse, doğanın yasasıydı, işin cinsel bir yanı da vardı..Sevdayı bu denli bilgece dizelere döküyordu, işte o kocaman elli, avurdu göçük, şapkasını hafif yan yatırmış adam ya **"Aman edem, ben nasıl insana kötü derim."** deyip yumruk yaptığı ince bilekli elinin işaret parmağını ileri uzatan Çatalılı kadın, başıyla diğer yumuk parmağını göstererek: **"bak bi parmağım seni gösterirken, üç tanesi kendimi gösteriyor. Ben nasıl kötü derim insana.."** derken hangi çağdaş felsefeciyi okumuştur ki, işte bu nedenle kuru cümlelerle Emirdağ'dan söz edemiyorum. Mevlana'yı ziyarete giden Yunus buralardan geçmedi mi bozkırlara kırılmış tespih taneleri gibi dökülmedi mi gözyaşları, oralarda birer ağaç büyümedi mi? Bu dil, bu söz, bu öz senden beslenir, senden seslenir Ey Emirdağ, sevdalar sebili bozkır!

Heeey, heey!.. Emmiler, dayılar, böleler, dayazalar, bibiler, Bizden olanlar...aynı türkülerden süt emenler..bizim gibiler, Ben geldim. Kepenek alıtındaki erim, söz ve gönül meydanının. Senin, Sana geldim. Merhaba!

OZANIN GÖZÜYLE

Fakı Edeer

*Gitme Mehmet gitme Irak eline,
Kahbe kurşumunun vururlar seni,
Dokunanlar ölsün, saçın teline,
Kahbe kurşumunun vururlar seni.*

*Müslümanın kanı petrolden ucuz,
Kimi leş kargası kimisi kuduz,
Hemi maldan hemi candan oluruz,
Gitme Mehmet gitme Irak eline,
Coniye vursunlar senin yerine.*

*Irak bir cehennem gidenler yanar,
Dos sandığın sana pusular kurar,
Böyle bitmez devran bir günde döner,
Gitme Mehmet gitme Irak eline,
Coniye vursunlar senin yerine.*

*Aptal de istersen malumdur bana,
Gardaş dediklerin vururlar sana,
Türk'ten başka kimse dost olmaz sana,
Gitme Mehmet gitme Irak eline,
Coniye vursunlar senin yerine.*

EMİRDAĞ BELEDİYE BAŞKANLIĞINDAN

LÜTFİ İHSAN DAĞ
Emirdağ Belediye Başkanı
& Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

Belediyemiz amaçlarını ve hedeflerini gerçekleştirebilmek için, fedakârca çalışan personelinin, Emirdağlının ve Emirdağ'ı sevenlerin desteğine ihtiyacı vardır.

Çünkü belediyemiz bazı engellerle karşılaştığında hizmet vermede zorlanmaktadır.

Seçimlerden çıkmalı yaklaşık 2 ay gibi kısa bir süre geçmiştir. Bu kısa süre içerisinde bütün olumsuzluk ve imkânsızlıklar içerisinde Emirdağ'a hizmet verebilmek için yoğun bir şekilde çalışmaktayız.

Söz vermiş olduğumuz gibi halkımıza açık bir belediyeçilik anlayışıyla işe başladık. Artık belediyemiz herkesin rahatlıkla gelip düşüncelerini söyleyebildiği, sorunlarını anlatabildiği bir kurum haline gelmiştir. İnaniyoruz ki bundan böyle vatandaşlarımızla el ele vererek sorunların üstesinden geleceğiz.

Bu düşünceler içerisinde ilk olarak insanlık ayıbı haline gelmiş, toplu konutlarda yaşayan vatandaşlarımızın sağlığını tehdit eden ana çöplüğün ve ilçemiz ortasından geçmekte olan uzunluğu 2 km'yi bulan deremizin ıslahı ile işe başladık. Neticede bu iki yeri Emirdağ'ımıza yakışır bir görünüme kavuşturduk. Bundan sonra da sizlerin yardımı ve duyarlılığıyla deremizin daha güzel olması için çalışacağız. Emirdağlı hemşehrilerimizden bu hususta daha duyarlı olmalarını, dereye çöp atmamalarını, ataları uyarmalarını rica ediyoruz.

İlçemizin önemli eksikliklerinden biri de "cenaze yıkama ve bekletme aracı"nın yokluğu idi. Avrupa'daki gurbetçilerimizin sayesinde bu eksik-

liğimizi gidermiş olmanın mutluluğu içerisindeyiz.

Başta iş makineleri (kepçe) olmak üzere birçok araç eksikimiz bulunmaktadır. Mevcut araçlarımızın birçoğu çalışamaz durumdadır. Bunların faal hale getirilmesi için çalışmaktayız.

Emirdağ Belediyesi Cenaze Yıkama Aracı

Bizim asıl amacımız ilçemizin ihtiyaçlarını karşılamakta zorluk çeken Kepçemizin yenilenmesi öncelikli işimiz olacaktır. En kısa zamanda yeni kepçemiz de hizmete başlayacaktır.

İlçemizde işsizlik sorununun tek çözümü olarak görüldüğümüz

Organize Sanayiinin Emirdağ'ımıza en kısa zamanda getirilmesi için, gece gündüz çalışmaktayız. Bu konuda devlet yetkilileri ile görüşmelerimiz sürmektedir.

Gençlerimizin spor yapabilmeleri için spor alanları oluşturmak ve bunun yanında da ilçemizin gurur kaynağı olmuş, maalesef bizden önceki dönem içerisinde kapatılmış olan Emirdağspor'un eski günlerine dönmesi için de gerekli çalışmalarımız devam etmektedir.

İlçemiz tuvaletlerinin bakım ve onarımı bitirmek üzere. Belediye parkımız yepyeni görünümü ile halkımızın hizmetindedir.

İlçemiz giriş ve çıkışlarının çift yol olması ile ilgili projemiz hazırlanmaktadır.

İlçemizin yüzünü ağartacak önemli projelere imza atmaya, sonuçları halkımıza hizmet olarak sunmaya kararlıyız.

Bizlere hizmet sunma olanağı veren Emirdağ halkına saygılarımı sunarım.

Sayın Fikret Bey!

Merhaba! Umarım iyisiniz. Her zaman iyi olun.

Hocam! Sizin kitaplarınızı okudum, bir yazı yazdım, beğeneceksiniz, beğenmeyeceksiniz bilmiyorum. Atasözü var: "Varını veren usanmaz." Ben de varımı verdim.

Hocam! Bu mektubu yazdığım gün Cumhurbaşkanımızı kaybettik. O nedenle fikrimi toparlayamadım. Size mektubu iyi yazamadım. Eskişehir'i çok özledim. Bizim oralar da Eskişehir'e çok benziyor. Havaasını koklayıram. Vallahi aynı Eskişehir. Gökteki bulutlara bakıyorum. Diyorum görürsem Eskişehir'deki insanlar bu bulutları görür mü?

Görsen Eskişehir'de havalar nasıl geçer? Hava soğuk mu?

Sanki burada kaybettiğim vatanım Eskişehir'dedir. Niyet ettiğimde Eskişehir'e çalışmaya gelirim haftada bir de sizleri görürüm. Sizlere, vakfınıza gönül verenlere, Sayın Reşat Bağcı ve değerli eşine, çocuklarına yürek dolusu selamlar, saygılar sevgiler...

Azerbaycan Ulusal Basını Adalet Gazetesinden

ÖNEMLİ UFUKLARIN ARDINDA NE VAR?

Doç. Tamilla Aliyava
Bakü Üniversitesi Öğretim Görevlisi
Uyarlama: Gazi DURUSU

Sevincimi insanlarla paylaşırım. Derdimi tek çekerim, kimseyi incitmem, deyir.

Gelin Fikret Beyi yakından tanıyalım. 1952. yılda Emirdağ'da doğdu. Orta mektebi Emirdağ'da bitiren Fikret Bey İstanbul Üniversitesi'nin Edebiyat Fakültesi, Felsefe Bölümünde okudu.

Muhtelif liselerde felsefe muallimi

olarak çalıştı. Şiirlerini "Ötüken", "Devlet", "Defne", "Milli Ülkü", "Tarla", "Çağrı", "Yeni Defne", "Simav Anadolu" gibi dergilerde yayımladı. "Ülkemizde Bahar", "Yaşanmış Baharların Coşkusu", "Bahara Türkülerim", "Bahar Sevinciyle", "Emirdağ'a Mektup" adıyla beş şiir kitabı yayımlandı. Fikret Bey, şiir yarışmalarında 12'den çok birincilik kazandı. Aynı zamanda "Türk Şairleri Yüksek Sanat Ödülü"nü aldı. "İlesam" adlı çok nüfuslu bir teşkilatın üyesidir.

"Emirdağ'a Mektup" şiirler kitabı 2001. yılda

yayınlandı. Kitabın ilk sayfasında Fikret Bey okuyucuya hitaben bir dörtlük yazdı.

*"Şafak vakti alçaktan uçan
Kanatları yorgun kuşum.*

*Güneşli bir ekim sabahı
Emirdağ'da doğmuşum."*

Bu dörtlükten sonra şair Emirdağ hasretini nesirle anlatır. "Doğup büyüdüğüm Emirdağ'dan ayrılmakla can evimden vurulmuşum." diyor. Emirdağ hasreti şair için, hasretlerin en büyüğüdür. Fikret Bey, der ki, bu kitapla Emirdağ hüznümü, hasretimi, orada geçen günlerimi dile getirmeye çalıştım.

Fikret Beyin şiirlerinde önemli mevzular vardır. Şiirleri okurken, gözlerin karşısında vatanını, halkını yürekten seven bir Türk oğlu, hümanist bir insan canlanır.

Şairin vatan sevgisi küçük Emirdağ'dan başlasa da bu sevgi büyür, bütün Türkiye'yi kaplar. Bu doğaldır. Doğduğu yeri sevmeyen insan ülkesini de

sevmez.

Eskişehirli şairler gonağımızdır.

Emirdağ, Eskişehir'in (Türkiye) tahminen bir saatlik mesafesinde yerleşir, sefalı yerdir. Ona göre ki orada Karabağlılar yaşayır.

Terettüt etmeyin, doğrudan da beladır, tarihi kaynaklar gösterir ki XII. asırda Azerbaycan'ın Karabağ bölgesinde yaşayan insanlar oraya göçerler, orada meskunlaşırlar ve buradaki kentlere Karabağ'a uygun adlar verirler: Büyük Karabağ, Küçük Karabağ. Emirdağ'da Karabağ kentlerinden gelen hayli insan yaşayır. Belki Emirdağ ahallisinin çoğu Karabağlılardır. Karabağlıların Emirdağ'da yerleşmesi mevzusuna ait öteki sayılarımızdan birinde yer vereceyik, inşallah. Şimdi ise mevzudan uzaklaşmayalım. İki kitap var:

"Emirdağ'a Mektup", "Bahara Türkülerim". Kitapların müellifi Emirdağlı şair Fikret Akın'dır. Fikret Beyle 1997. yılda Eskişehir'de Yunus Emre şer (şiir) şöleninde tanış oldum. Üzünden (yüzünden) tebessüm eksik olmayan bu şairin gözlerinin derinliğinde ağır kader (üzüntü) gördüm. Ve onu da gördüm ki, Fikret Bey, bu kaderi gizletmek için tebessümünden bol bol istifade edeyir. Yalnız Türkiye'de çalıştığım yıllarda onun gözlerinde gizlenen o mukaddes kaderin sırrını bildim. Sen 1996. yılın 24 Ağustos gününde Fikret Beyin canan gardaşı Çinziz (Gengiz), onun küçük gızı Şüheyda, ata ve anası otomobil gazasında helak olmuştu. Bu ağır derdi taşıyan Fikret akın her zaman öz derdi yokmuş gibi kimi başkalarının derdine derman olur, onlara yürek verir söz düşende.

Vatanın sevgisi insanın doğduğu kentten başlar. Şairin de kendisi Emirdağlı'dır. Şairin fikrine göre Emirdağ'ın güzelliğine paha biçilmez.

*"Huzur vardır konuşulan lehçede,
Kilimler serilir bağda bahçada,
Çeyizler sarılır ipek poğçada,
Taşınır kınalı eller şimdi."*

Şair Emirdağ'ın güzelliğini, bu toprağa hasreti-ni mektup şeklinde bildirir. Fikret Akın "Emirdağ" şiirini okurken onun vatan sevgisi karşısında baş eğmelisin. İnsan vatanını ne kadar sever diye düşünürsün. Şairin fikrimce bu toprak, yiğitler toprağıdır. Bu toprağın dağının daşının başından iyilik kokusu gelir. Fikret Bey okuyucunun elinden tutup Emirdağ'ı adım adım gezdirdi. Bu gezinti zamanı, okuyucu bazen şaşırır. Bu Türkiye mi, Karabağ mı? Bütün âdetler aynı Karabağ.

"Salkım söğütleri suya eğilsin,

*Kaval sesi dört bir yana dağılsın,
Yaylada yazıda koyun sağılsın,
Helkeler sütlerle dolsun, Emirdağ."*

Gözlerimizin önüne Karabağ'ın salkım söğütleri gelir. Bu söğütler de Emirdağ'da olan kimi su kanallarında büyümüş. Onların ayağını arkı suları yur, söğütler saçlarını arkın aynasında tarar. Şiirin her dizesinde Emirdağ'ın her güzelliği anlatılır. Şair Emirdağ'ın gonca güllerinde, çölde çemende meğleyen kuzularından, bereket kokulu tandır-larından, tahta beşikteki körpelerinden bahseder.

Şiirin sonunda ise Oğuz Türkmen soyundan olduğu için döne döne övünür. Şair nereye giderse gitsin Emirdağ'ın hasretiyle yanar tutuşur. İster Avrupa, ister Amerika isterse de Türkiye'nin başka semtleri, hiçbir yer Emirdağ'ın yerini tutmaz.

Emirdağ'a hasret çeken şairin burnuna bu toprakta biten keklik otunun kokusu gelir. Şairin fikrince Emirdağ'dan ayrı geçen baharda duvarlarda yanan kandiller ışık saçır.

Fikret Akın'ın Emirdağ'ı sevgisi onun sınır boylarını aşarak Anadolu yokuşunu geçer. "Anadolu Sevgisi" adlı şiirini Eskişehir Valisi Sami Sönmez'e ithaf eden şair vatan'ın daşına, toprağına, çiçeğine, guşuna sonsuz sevgisini ifade eder.

*"Bağda kuş sesleri, gökte yıldızlar,
Gök çardak altında kursak otağı."*

"Memleket" şiirinde de şair canı kadar sevdiği ülkeye methiye okur. Tabiat vurgunu olduğu için şiirlerinin hepsinde vatanın tabii güzelliklerini ön plana çıkarır.

*"Yaylalar ardıçlı, çamlı, meşeli,
Rüzgarlar neşeli türküler söyler,
Koca çınarlara yolum düşeli,
Uzanır yerlere serin gölgeler."*

Şair için Anadolu her zaman güzeldir, hatta yağmurda da:

*"Yaz yağmuru başlayınca,
Kokar mis gibi Anadolun,
Çiçek çiçek, toprak toprak."*

"Dilini seven, onu yaşatan kalp ebedi yaşar." diyenler çok güzel demişler. Fikret Bey de dilini seven, yaşatan şairdir.

"Güzel Türkçem adlı şiiri onun Türk diline yazdığı edebi yaşayan senfonisidir." desek doğru olur.

*"Her kısma ince buluş,
Dudaklarda tatlı gülüş,
Türkçe işlenmemiş gümüş,
Nakış nakış işle onu..."*

Bahar ve Hasret: Bu sözler birbirinin yanında durmaya alışmamış sözlerdir. Bahar sevinç demektir, bahar hasret demektir. Biz şairin "Bahar ve Hasret" şiirinde de bunları gördük. Hasreti dile getiren şairin kulağına:

*Hasretim sevda doğurdu,
Ufukların dudakları öpecek...*

Mısrasını diyesimiz gelir. Yukarıda teyit etmiştik. Fikret Beyin başına büyük facia gelir, birden bire azizlerinden dördünü mezar evine koyar. Ama özünü insanlar yanında tok tutar. Ağlayıp sızlamaz Fikret Bey. Geceleri ise derdini ağ döker. Onun gözyaşlarının şahidi pencereden içeri giren ay, yıldızlar olur. Gece rüzgârı onun sessiz hıçkırığına ses verir. Bayramda annesinin elini öpmek isteyen şair dudaklarını annesinin soğuk mezar taşına sürer. Anasız her taraf karanlıktır.

*"Sen yoksan, her taraf simsiyah ana,
Ne kadar mutsuzum bilsen ah ana,
Mezarın önünde bu sabah ana,
Hürmetle eğilmiş başlar duruyor."*

Şairin atasına olan hasreti de büyüktür. Onun gözyaşları kurumaz. Fikret Bey atasıyla o dünyada görüşeceği günü bekler:

*"Andıkça sızlıyor yaram derinde,
Gönlüm kaybolur senin kabrinde,
Kavuşuruz elbette günün birinde,
Hasret yüreğimi dağlıyor, ata."*

Cengiz, şairin kardeşidir. Süheyla ise onun kızı. Baba-kız birlikte öldüler. Onların da derdi Fikret Beyi yakıp kavurur. Bu dert şairi dağa çıkarır Fuzili gibi Şairin derdi bitip tükenmez. Üzüntüsü tepesinden çıksa da bunu insanlara sezdirmemeye çalışır. Bu da şairliğin ona verdiği büyük yürektir.

*"Gamli ufukların ardında ne var,
Ansızın kayboldu köhne rüyalar,
Gözlerim boş yere Cengiz'i arar,
Yanıyor yüreğim hemen bu sabah,
Talihsiz kardeşim, ah Cengiz'im ah."*

"Bahara Türküler" kitabında şair saf, temiz sevgisiyle tanışır. "Sevdaya Çağrı" şiirini insanın içini bir dünya sevgisiyle doldurur. Bu mısralar size büyük Nizam'ını (şair) hatırlatır. Ey eşsiz dünya! Değerin nedir?

Şairin dili dudağı titreye titreye şair sevgilisini çağırır, onsuz hayatının anlamsız olacağını söyler.

*"Sevgin can evinde çağlayan pınar,
Gel, bütün derdimin sensin davası,
Suyundan içtikçe gönlümüz kanar,
Gel artık başımın tatlı belası,*

Gelmesen gözümün ışığı söner."

Şair, uzaklarda olan sevgilisini yanına çağırır. Bunun için, ona en güzel sözlerden oluşmuş şiir demeti gönderir. Daş kalpli sevgilisi gelmediğinde, Fikret Bey'in kalemi "Sevdaya Sitem" şiiri yazar:

*"Sevdadan çalınca aşığın sazı,
Yüreğimde başlar ince bir sızı,
Ya kanatlı melek, ya peri kızı,
Adımı o güzel dile düşürdü."*

Bu şiirde şairin sevgilisinin taş kalbini yumuşatmayınca, o "Unut Beni" şiirini yazar:

*"Sevdam gitse de ağrına,
Kulak verdim, bak çağrına,
Seviyorsan bas bağrına,
Sevmiyorsan unut beni."*

"Gözlemek" (Bekleyiş) şiirinden belli olur ki şairin canı gider. Sevdığı kadından ümidini kesse de onun geri döneceğine yine de ümit besler.

Derler ki, geceler şairlerin ilhamı olur. Fikret Akın'da da geceler umuttur. Şiir yaza yaza gecelerle sohbet eder. Gecelere derdini açar, gecelerden nasihat alır. "Geceye Selam" şiirini Türkiye'nin tanınmış şairi Muharrem Kubat'a ithaf eder. Bu şiirde.

Gece ile sohbet eden şair, yüreğindeki onunla paylaşır. Gecelerle sohbet zamanı duygulanır, gözleri yaşla dolar; ama yine gecelerden incinir, yaşlı gözleriyle ona selam verir; çünkü geceler onun vefalı yoldaşdır.

Şairin "Gurbet Kuşları" şiiri içimizi hislerle doldurur. Bu "Gurbet Kuşları" Emirdağ'dan bir parça çörek için Avrupa'ya gidenlerdir. Şimdi onların her şeyleri var: Para, ev, servet... Amma onların evlatları dilini, dinini bilmiyorlar. Onlar ezan sesine muhtaçtırlar. Bunlar bir vatan oğlu, kimi zaman Fikret Beyin canını sıkar.

Fikret Akın'ın şiirleri mevzuca rengârenk, dili aydın ve yalındır. Şiirlerindeki iddialar bugün bizleri rahatlatan, bizleri sakinleştiren, geleceğe ümidini artıran iddialardır.

Şiirlerde her şey yüreğimizdedir. Fikret Beyin kitaplarını bize hemşehrisi, dostu Eskişehir'in valiliğinde kültür ve turizm işlerine bakan Reşat Bağcı verdi; yoksa Fikret Beyin şiirlerini Azerbaycan okuyucusuna takdim edemezdik.

Uzak uzak ellerde Eskişehir'de, Yunus Emre vatanında bir şair yaşıyor: Fikret Akın...

Özü orada olsa da, yüreği Türk ellerinde yaşayan şair dostları ile birlikte olur.

BOYNUĞUNLULAR, KÖYLERİNE FİDAN DİKTİ

Vakfımız üyelerinden Öğretmen Gazi Durusu ile Gazeteci Uğur Özdemir Emirdağ'ın köylerine fidan dikti.

Bahar mevsiminin de gelmesiyle Gazi Durusu ve Uğur Özdemir kendi köyleri olan

fidanları gözü gibi koruyarak gerekli bakımının yapılacağını, fidan dikiminin ibadet olduğunu söyledi. Bu denli çalışma ilk defa Edebiyat Öğretmeni Gazi Durusu tarafından başlatıldı.

Gazi Öğretmen Alibeyce'de fidan dikim töreni

Alibeyce, Beyköyü, Kılıçlı, Kavlaklı'ya fidan götürerek köylülerini sevindirdiler.

Kendi imkânlarıyla orman fidanlığından alınan fidanlar önce Beyköyü'nde köylülere dağıtıldı. Beyköyü'nde ağaç dikimine Rahmi Tuncel, Şükrü tınaz tepe, Bayram Özdemir, Gönül Özdemir, Şükrü Özdemir, Şuayip Özdemir, Muharrem Uyanık, Ali Kemal Uyanık, Cemal Özdemir, Ceylan Özdemir, Nazmi Özdemir, Şükriye Özdemir katıldılar.

Fidanlar özellikle okul bahçesi, cami avlusu, mezarlık ve Kale'ye dikildi.

Böyle bir uygulamanın ilk defa yapıldığını belirten Beyköyü eski muhtarı Nazmi Özdemir

düzenleyerek köylülerine ağaç dikmenin, çevreyi yeşilendirmenin yararlarından söz etti. Bu sosyal faaliyetin her yıl devam edeceğini sözlerine ekledi. Köy muhtarı Hasan Durusu da dikilen her fidanı koruyan bütün köylüleri ödüllendireceğini belirterek yeşillendirme çalışmalarının bundan böyle hızlandırılmasını istedi. Köylüler de muhtara destek verdiler. Fidanların bir kısmı da Gözeli'deki eş, dost ve akrabalara dağıtıldı.

Özellikle Beyköyü'ne çam, sedir, iğde, ceviz, üzüm, badem, kiraz, vişne, söğüt ve diğer süs bitkilerinden 5000 adet bu yöreye dikildi.

AFYON VE İLÇELERİ DAYANIŞMA DERNEĞİ

Merkezi Ankara'da bulunan Afyon ve İlçeleri Dayanışma Derneği, geçtiğimiz günlerde yapılan genel kurul toplantısı ile yeni bir dönemece girdi. Oldukça hareketli geçen genel kurulda yönetim kurulu şu üyelere oluştu:

Başkan: (Prof. Dr.) İrfan Ünver NASRAT-

etkinlik için, şimdiden kolları sıvamış bulunmaktadır.

CUMHURBAŞKANI AHMET NECDET SEZER, AFYON VE İLÇELERİ DAYANIŞMA DERNEĞİ YÖNETİM KURULUNU KABUL ETTİ

Afyon ve İlçeleri Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu, Cumhurbaşkanını Ziyaret Etti.
(Soldan Mehmet ŞAHİN, İrfan KURT, İrfan Ünver NASRATTINOĞLU, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet SEZER, Leyla ŞAHİN, M.ALİ SAKAL ve Osman KAYA

TINOĞLU, Genel Sekreter: Mehmet Ali SAKAL, Sayman: Mehmet ŞAHİN, Üyeler: Leyla ŞAHİN, Dr. Osman KAYA, İsmail IRMAK, İrfan KURT.

Genel kurul, denetleme Kurulunu da Cemile TURUNÇ, İbrahim ULUSOY ve Nadir ÜNAL'dan oluşturdu.

Afyon ve İlçeleri Dayanışma Derneği, 1975 tarihinde "Afyonkarahisar'ı Ekonomik Sosyal ve Kültürel Kalkındırma Derneği" adıyla kuruldu. İrfan Ünver NASRATTINOĞLU, Cemile TURUNÇ, Sadettin ÇELİKAKSOY, Hulusi ÖZERKAN, Bahattin GÜRMAN, Ahmet BODUR, Kadir AYTEKİN, Veli SARITOPRAK ve İbrahim EKER'in kurdukları dernek, gelecek yıl, 30. kuruluş yıldönümünü idrak edecektir. Bu nedenle, yönetim kurulu, gelecek yıl gerçekleştirilecek olan bir dizi

projeleri içeren bir dosya verdi.

Ziyaretten memnun olduklarını belirten Cumhurbaşkanı Sezer, en kısa zamanda, dernek merkezinin de bulunduğu "Afyonlular Evi"ni ziyaret edeceğini söyledi.

Samimi bir hava içerisinde geçen kabul esnasında, dernek yönetim kurulunun iki önemli önerisi de Cumhurbaşkanı tarafından benimsendi. Bunlardan birisi Ankara'da düzenlenecek olan "Afyonkarahisar Haşhaş Gecesi"nin, Cumhurbaşkanı'nın himayelerinde gerçekleştirilmesi; öteki ise zafer haftası içerisinde yine Cumhurbaşkanı'nın himayelerinde, "Tarih İçerisinde Afyonkarahisar'ın Değeri ve Önemi" konulu uluslararası bir sempozyumun şehrimizde düzenlenecek olmasıdır.

Merkezi Ankara'da bulunan Afyon ve İlçeleri Dayanışma Derneği yönetim kurulu üyeleri Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından kabul edildi. Dr. İrfan Ünver Nasrattinoğlu başkanlığında Mehmet Ali Sakal, Mehmet Şahin, Leyla Şahin, Dr. Osman Kaya ve İrfan Kurt'tan oluşan kurul, Cumhurbaşkanına dernek çalışmaları hakkında bilgi ve

EMİRDAĞ'DA "HİDRELLEZ" ÂDETLERİ

Fikret AKIN
Vakıf Başkan Yardımcısı

İnançlarımıza göre Hızır ile İlyas peygamberin buluştukları gün olan 6 Mayıs "Hıdrellez" günü bütün yurttaki kutlandığı gibi Emirdağ'da da gerçek bir bahar bayramı olarak kutlanmaktadır.

21 Mart'ta bahara başlangıç günü olan "Nevruz'u" kutlayan Türk dünyası Hızır ile İlyas peygamberin senede bir defa buluşup hasret giderdikleri 6 Mayıs "Hıdrellez" gününü de yazın başlangıcı sayarak büyük coşkuyla kutlanır. Çünkü eski bir Türk takviminde sene yaz ve güz olmak üzere altışar aylık (Güneş yılına göre... 365 günden biraz fazla süren güneş takvimi dünyamızın güneşin etrafındaki turunu göstermekte olup Türkler tarafından bulunmuştur.) iki devreden oluşmaktadır. Güze, kasım veya kara kasım da denilmektedir. Miladi 6 Kasım günü girmekte 6 Mayıs günü çıkmakta ve artık yaz başlamaktadır. Hıdrellez aynı zamanda yazın başlangıcıdır.

Nitekim Emirdağlılar Hıdrellez geçmeden sobalarını sökmeyiz. Hıdrellezden sonra evlerde yaz temizliği yapılır. Yaylaya, bağ evlerine Hıdrellez'den sonra "göçülür."

Gelelim Emirdağ'ımızda hâlâ yaşayan Hıdrellez âdetlerine: Hıdrellez telaşı önce evlerde başlar. Emirdağlı hanımlar ertesi gün yenmek üzere 5 Mayıs günü maharetli elleri ile bükme, börek yaparlar, tatlılar hazırlarlar, soğan kabukları ile renklendirdikleri yumurtalar kaynatırlar. Bu arada mahalle fırınları sabaha kadar çalışır.

Bu arada nişanlı olanlar nişanlılarına hediyeler alırlar. Oğlan tarafı mutlaka kız tarafını davet eder. Gelin kıza yeni elbise ve çeşitli hediyeler alırlar. İki tarafın Hıdrellezi birlikte kutlaması sağlanır.

Hıdrellez sabahı gün doğmadan erkenden kalkılır. Abdest alınır, şükür namazı kılınır.

Tepelere çıkılarak yuvarlanılır. Böylelikle bu güzel günde günahların döküleceğine inanılmak-

tadır. İncili Mahallesi çocuğu olarak Haremi'den pek çok defa yuvarlandığımızı hatırlıyorum.

İlçemin kadınları ve genç kızları guşluk vak-tine kadar gruplar halinde "Yorgun Dede"ye, hatta "Adaçal'ın" başına çıkarlar, dualar ederler, adaklar adarlar, dedenin mezarına ve ardıcılara çapıtlar bağlarlar. Yine bu günde duaların kabul edile-ceğine, adakların yerine geleceğine inanılır.

Sonra piknik alanlarına gidilir. İncili ve Yeni Mahalle halkı, Bucak; Menderes Mahallesi halkı Bademliki; Koçerli ve Çilli Mahallesi halkı Top Tepesi'ni ve Geçili Boğazı'nı, piknik alanı olarak tercih ederler. Vasıtası olanlar Sakaryabaşı ve Pınar başını, Köroğlu Beli'ni tercih eder. Genellikle kadın ağırlıklı olarak oluşan bu piknik alanlarında neşe içinde yenilir, içilir. Hıdrellez pikniğine giderken giyinmek ve süslenmek âdet-tendir. Öğleden sonraları Hıdrellez eğlenti alanı oluşturulur.(Bu eğlenti alanı Bucak'ta, Hacı Halillerin ve Balaların bağ üstü veya Memillerin Harmanyeri olurdu.)

Bu eğlenti yerlerinde genç kızlar eğlenirken, delikanlılar onları seyrederek. Genç kızlar düm-belek eşliğinde düz oyun ve gaydalama oynarlar. Bu ara oynayan kızların başından gözü tutan delikanlılar tarafından para saçılır. Daha sonra yine genç kızlar tarafından elim sende, körebe ve mendil kapmaca gibi oyunlar oynanır. Dallara salıncaklar kurulur, sallanılır. Oyunlar bittikten sonra toplu türkü çığırılır. Bu türkü çığırma delikanlılarla karşılıklı atışmaya dönüşür. Gençlerin birbirlerini görüp eş seçmelerine vesile olan bu eğlenciler akşama kadar sürer. "Allah yılı-na sağlıcakla eriştiysen" duasıyla evlerine dönerler.

Yazıma bu atışmalı türkülerden aklımda kalan birkaç dörütlükle son vermek istiyorum.

Genç kızlar
Dereden akana ırmak diyorlar,
Biz guru kütü yarmak diyorlar,
Ben nazlı yarime varacağım,
Gavur emmilerim varma diyorlar.

Delikanlılar
Sıvalı evlerin tozu mu olur?
Şu Emirdağı'nın yazı mı olur?
Sevdiğine varmayan kızların,
Vardığı gocada gözü mü olur?

Genç kızlar
Bizim yaylalarda gonca gül olmaz,
Boşla delioğlan dağlar yol olmaz,

Elin gızı kendi gelip yar olmaz,
Varıp kapısına yalvarmayınca.

Delikanlılar
Gökteki yıldızlar, yerdeki buzlar,
Elli bine çıktı sirkeli kızlar,
Oturmuş köşeye dünürücü gözler,
Ekmek etmesini bilmeyen kızlar.

Genç kızlar
Yağmur muyum sicim sicim yağacak?
Deli miyim berduşlara varacak?

.....
.....

HABER

DR. NAİL KESKİNTAŞ'IN BRÜKSEL KONFERANSI

Jyn..Op.Dr.Nail Keskintaş
Kadın Hast. Doğum Uzmanı

Eskişehir Emirdağlılar Vakfı'nın 17-24 Ocak tarihleri arasında BRÜKSEL EYAD'a (Emirdağlılar Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı) yaptığı nezaket ve tanışma ziyareti süresince yapılan ziyaretler, tetkikler, aktiviteler çerçevesinde tarafımda "Brüksel Diyanet Vakti" Kadın Kolları Başkanı hemşerimiz DERYA ALIG'ın organizas-yonunda Brüksel'deki Türk kadınlarına yönelik "Kadın Sağlığı ve Aile Planlaması" konulu bir konferans verilmiştir. Basın yoluyla ve Cuma Hutbesi sırasında duyulan konferansa katılım yüksek oldu. Toplantıda hemşerilerimize kadın sağlığı ve aile planlamasıyla ilgili ayrıntılı bilgiler verildi. Konuşmanın sonunda Belçika'daki Türklerin sağlık hizmeti alımında karşılaşılan sorunlar dinlendi. bu konuda Türk kadınlarının en çok vurguladıkları dil yetersizliği nedeniyle Belçika'daki doktorların söylediklerini tam olarak anlayamadıkları idi. Buna kısa vadede önlem olarak hemşerilerimizin sağlık sorunlarında halen Brüksel, Gent, Anwers'te

faaliyet gösteren Türk ve Emirdağlı doktorlara başvurmaları, acil olmayan sağlık sorunlarını izin aylarında Türkiye'de halletmeleri, orta ve uzun vadede ise Brüksel Diyanet Vakfının halen Türk kadınlarına yönelik yürüttüğü dil kurslarını hızlandırması ve yaygınlaştırması bu tür bir faaliyeti EYAD'ın da başlatması ve imkan olursa yine Emirdağlı hemşerilerimize ve Türklere yönelik orta ölçekli bir sağlık polikliniği açılması önerildi.

Kişisel sağlık sorunları ile ilgili soru cevap şeklinde devam eden konuşma başarılı geçmiş ve amacına ulaşmıştır.

Emirdağlılar Vakfı'nın bu faaliyetini siz sayın hemşehrilerimle paylaşmak istedim. Bu vesileyle Brüksel'de, Gent'te bize yakın ilgi gösteren ve bizleri hiç yalnız bırakmayan sevgili hemşehrilerimize, EYAD yöneticilerine, konferansın organizasyonunu düzenleyen Brüksel Diyanet Vakfı Kadın Kolları Başkanı Sayın Derya ALIG'a teşekkürlerimi sunarım. Saygılarımla.

AFYON MÜZESİNDEKİ EMİRDAĞ KÖKENLİ DÖRT HEYKEL

Fikret FIÇICI
Emekli Eğitimci

Tarihte çeşitli medeniyetlerin yaşadığı Emirdağ, kültür ve tabiat varlıkları ile de son derece önemli kaynaklara sahiptir. 1995 yılında 'Emirdağ Kültür Araştırmaları Sempozyumu'nu düzenlediğimizde Emirdağ için çok önemli on altı tanıtıcı konu ele alınıp tek tek sunulmuş, bildiri sonuçları o yıllardaki Emirdağ Kaymakamı İbrahim Avcı'nın gayretleri ile "Emirdağ Kültür Araştırmaları Sempozyumu" kitabı haline getirilmiştir.

Sempozyumda bildiri sunanlardan birisi de Afyon Müzesi Müdürü Ahmet İlaslı'dır. Sunuş yaptığım konu, halen Afyon Müzesi'nde olan ve Emirdağ'ın değişik yörelerinden götürülen dört heykel ve bu heykellerin tanıtılmasıdır. Heykellerin varlığı kadar dünya kültürü için de önemi sunuşta ortaya konmuştur.

Konunun önemi bakımından dergimizde de yayınlanıp geniş okuyucu kitlesine ulaşması daha da faydalı olacağı kanaatindeyim. Ahmet İlaslı'nın heykelleri tanıtımı ve heykellerin resimleri aşağıdadır. Dergimizin okuyucularının bu heykellerin hikayelerini okuyup bilgilenmeleri Emirdağlı hemşehrilerimizin de her türlü kültür ve tabiat varlıklarını ellerine geçirdiklerinde, ilgili kurum ve kuruluşlara teslim etmelerinin Emirdağ için çok yararlı olacağı kanısındayım.

AFYON MÜZESİNDEKİ EMİRDAĞ KÖKENLİ DÖRT HEYKEL

Ahmet İlaslı (*)

İlimiz coğrafi, siyasi ve ekonomik yönüyle en büyük ilçesi konumundaki Emirdağ ilçemizin tarihi boyunca da bu özelliklerinin var olduğu yaptığımız incelemeler, kazılar ve tek tek müzemize gelen eserlerle öğrenmiş bulunuyoruz ve diyebiliyoruz ki Amorium kenti bugünkü Emirdağ gibi siyasi güç merkezidir.

Müzemize gelen eserlerden en eskileri Eski Tunç Çağı (M.Ö. III bin) eserleridir. Bunlar pişmiş toprak, çanak çömlek türü olduğu gibi, metal araç ve gereçlerdir. M.Ö. II.ve I. (*) Arkeolog - Afyon Müze Müdürü

bine ait fazla bilgimiz yoksa da Daydalı Geç Hitit kabartmasıyla bu bölgede önemli bir Hitit yerleşiminin var olabileceğini düşündürmektedir. Bugünkü Adayazı denilen köyün eski adının Frikli

olması bizleri Frig dönemiyle bağ kurmamıza yardımcı olmaktadır. Frig sonrasında itibaren artık Amorium kenti para basabilecek kadar siyasi güç kazanmış bir merkez olmuştur. Şimdilik bildiğimiz kadarıyla Helenistik dönemde başlayan bu üstünlüğü Roma ve Bizans dönemlerinde de sürdürmüş olan Amorium kenti, Arapların

istilasına uğrayabilecek kadar, hatta İmparator çıkartıp Bizans tahtını ele geçirebilecek kadar

Konstantinopolis (İstanbul)'ten sonra ikinci büyük kent olabilecek kadar önem kazanmış bir kent olmuştur. Bu nedenle, bu bölge Frigya veya Amorium bölgesi olarak adlandırıla gelmiştir.

Arkeolojik açıdan çok genel bir anlatımla kısaca bir tarihçesini verdiğim Amorium bölgesinden müzemize gelmiş bulunan dört küçük boy heykelciği sizlere tanıtmak istiyorum.

Bunlardan ilki ve bence en önemlisi Tabaklar Köyü'nde 1948 yılında bulunarak zorallım yoluyla müzeye getirilen ve 1875 envanter nolu bir heykelcik. Gövdenin alt kısmı ve kolları olan bu Afrodite kadar güzel ve körpe kız heykelciği 34 cm. yüksek-

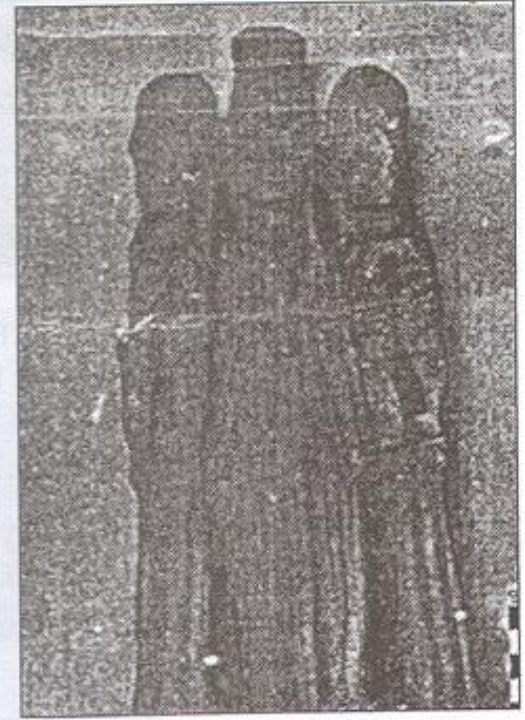

likte olup alt kısmı hakkında fazla bilgimiz yoktu. Fakat bu yıl bir Alman Arkeolog tarafından bu heykelciğin Skilla adlı bir mitolojik yaratık olduğu belirlendi ve bunun bir kopyası alı-

Bir gün Skilla'nın yıkandığı suyun içine çok tesirli büyü ve zehirli bir su döker Kirke. Bir Tanrı'yı kendine aşık edebilecek kadar güzel olan o güzelim peri kızı Skilla, bundan habersiz suya girer girmez birden çevresinde köpek sesleri duymaya başlar. Hayretler içinde her gün yıkandığı sudan çıkmak istediğinde, birden güzel vücudunun belden aşağısının çirkin, biçimsiz, iğrenç birtakım köpeklerle çevrelendiğini görünce şaşkınlıkla kaçmaya çalışır. O kaçıkça köpekler onu kovalamaktadır. Onlardan kurtulamadığında baksa ki, köpekler kendinden birer parça olmuşlardır.

İşte böyledir altı adet köpek başlı ve on iki

ayaklı peri kızı Skilla'nın öyküsü. Aslında mitolojide böyle anlatılan olay, Sicilya Adası yakınındaki deniz dalgalarının bir öyküsüdür. Bu deniz dalgalarında Odysseus

olarak İtalya'da açılacak olan Roma dönemi eserleri arasında sergilenmek üzere İtalya'ya götürüldü. Bunun alt bölümünün İtalya'da olan bir parça olma olasılığı üzerinde durulduğu belirtildi.

Bu kadar üzerinde önemle durulan bu Skilla heykelciğinin özelliği nedir? Mitoloji denilen Tanrı biliminde efsanevi yaratıklardan biri olarak geçmektedir.

Ölümlü bir varlık, yani insan iken doğa üstü bir olay sonucu deniz tanrıları arasına katılan Glavkos bir gün denizde yüzerken bir peri kızını görür. Kız öyle güzeldir ki, Tanrı ona delicesine aşık olur. Kıza yaklaşmak isterse de kız ondan kaçtığı, karaya çıktığı için ulaşamaz, onun sözlerine kulak asmaz ve ormanda kaybolup gider. Glavkos üzüntüsünden Sihirbaz Kirke'ye başvurur. Kirke Tanrı'nın yakışıklılığı karşısında, ona aşık olur ve Tanrı'ya aşkını söylediğin de karşılığını alamadığı için Skilla kin duyar.

kurtulan üstün yaratıklı insanlardan biridir. Odysseus'un anlattığına göre, Skilla'dan kurtulabilmesi için altı önemli denizcisini, ona teslim etmiş ve kendisi böylece kurtulabilmiştir.

Böyle bir mitolojik olayı konu alan heykelin Afyon, Tabaklar'da bulunması ilginçtir. Deniz aşırı bir kavmin gelerek buralara yerleşmesi gerekti. Yukarıda değindiğim İtalya'da açılacak sergiye götürülmek istenmesi Sicilya ile ilgili olmasındandır.

Aşağı Piribeyli kasabasından 1971 yılında bulunarak Mustafa Sezer tarafından müzeye getirilen iki heykelciğin Ambar mevkiinde bulunduğu sonradan öğrenilmiştir. E. 1865 no'lu kadın heykelciği 27 cm. yükseklikte olup bir kaide üzerinde ayakta duran giyimli bir heykelciktir. Yanında kuş başlı kanatlı hayvan gövdeli bir gri fon denilen mitolojik karışık bir yaratığın bulunması heykelciğin mitolojik bir yaratık olmasını gerektirir. Bu

nedenle, bu kadın heykelciğin Tüke veya Demeter olması mümkündür. Bu tanrıçalar, bereketi simgeler.

Bu bereketi simgeleyen tanrıçalardan T ü k e (Tyche)'nin elinde aynı z a m a n d a içinde meyve ve sebze bulunan bereket boynuzu da taşımaktadır. Başı eksik olan E. 1862 no'lu ikinci h e y k e l -

ciğimiz elinde böyle bir bereket boynuzu taşımaktadır. Bir kaide üzerinde giyimli bir kadın heykelciği olup 24 cm. yüksekliktedir.

Tanıtmak istediğim dördüncü heykelimiz ise

Mitoloji için yararlanılan kaynaklar : * Şefin Can, Klasik Yunan Mitolojisi, İnkilap ve Arka Kitabevi İstanbul, 1970 * Murat Uraz, Küçük Mitoloji Cilt 1, Türk Neşriyat Yurdu, İstanbul * Arza Erhat, Mitoloji Sözlüğü, Remzi Kitabevi, İstanbul 1972

İLİM'LE PAŞA ŞÜKRÜ

(Lömenlerin Paşa Şükrü)

Fakı EDEER

Paşa Şükrü ile İlim Emirdağlı olup askere beraber giderler askerlikleri Aydın Söke'ye çıkar. Paşa Şükrü ile İlim, Söke'ye giderler vatani görevini tamamlamaya. İlim'e top katırlarını otlatma görevini verirler. Paşa Şükrü'yü de okuma yazma bildiği için eğitim çavuşu yaparlar. Günlerden bir gün alayda denetleme yapılacağı duyurulur, bütün er ve erbaşlar denetlemeye tabi tutulur, haliyle bizim İlim de katır gütmeden gelip eline silah verilip denetlemeye katılır. Denetleme gelip çatar. Bizim İlimde tik hastalığı olduğu için onu en arka sıraya koyarlar. Paşa alaya gelir, denetlemeye başlar, alay komutan vekili binbaşı tekmili verir. Paşa tekmili aldıktan sonra askerlerin kılık kıyafet-

üçlü giyimli kadın heykelciğidir. Yüksekliği 35 cm. olan bu heykelcik E. 9482 no ile kayıtlı olup 1982 yılında İsmet Höyük tarafından Kırkpınar Köyü'nden

bulunarak t e s l i m edilmiştir. Ortada kulesi bulunan hilal taçlı, uzun saçlı, ellerinde birer meşale taşıyan k a i d e üzerindeki bu heykelcik H e k a t e d e n i l e n mitolojik bir

yaratığa aittir. Bereket simgesi Artemis'in bir görüntüsü olarak bilinmekte olup üremenin ve gençliğin koruyucusu gece ve karanlığın hakimi hayal, hayalet tanrıçasıdır.

leriyle ilgilenmeye başlar, askerlerin arka tarafına geçer ve binbaşuya bağırır, binbaşı bölüğü döndür, der. Binbaşının bölük dön, komutuyla bölük döner, Paşa'nın tam karşısına kim denk gelsin bilir misiniz? Bizim İlim. Zati tikli olan İlim iradesi dışı paşaya kaş göz etmeye başlar. Paşa dikkatini çeken İlim'e: "Sen, asker!" İlim bir adım öne çıkar künyesini okur ve Paşa sorar asker tüfek kaçayırılır der. İlim hiç düşünmeden üçe, der. Paşa İlim'in tüfeğin künyesini bilmediğini anlar ve say bakalım, der. Kayış, tahta, demir... Paşa tekrar sorar: "Emirdağlı mısın? İlim: "He!" der. Peki, sizin Emirdağ'ın en büyük mülkiye amiri kim? der. Gene bizim İlim, hiç düşünmeden Hacı Vahitlerin Cemal,

der. İlim'in bu lafına paşa katıla katıla gülmeye başlar. İlim, gülüyün paşam inanmasan arka sırada Paşa Şükrü var, ona sor, der. Paşa, epey güldükten sonra gel buraya binbaşı, benden sonra senin alayda paşa varmış, kıçımda bir de Paşa Şükrü çıktı, der ve Paşa Şükrü buraya gelsin diye emir verir. Paşa, Paşa Şükrü'ye: "Oğlum, sen ne zaman paşa oldun.?" der. Paşa Şükrü: "Paşam ben anamın

paşasıyım, babam askerdeki paşasının adını bana koymuş, o gün bu gündür Paşa Şükrü derler bana." Paşa: "Peki Hacı Vahitlerin Cemal kim?", memleketimizin eşraflarından komutanım der. Bu İlimim arkadaşın kaymakamı bilmiyor mu? der. Bilmez komutanım garibandır İlim der. Bu sana amanet teskere bunnan baraber gideceksin, değilse bu Emirdağ'ını bulamaz diyerek emir verir.

TANITIM

EMİRDAĞ ZİRAAT ODASI

Necati DOĞAN
Ziraat Mühendisi

Emirdağ Ziraat Odası 1964 tarihinde kurulmuştur. Kurulduğu günden bu yana Emirdağ çiftçisine her konuda hizmet etmekte ve çiftçi haklarını korumaya çalışmaktadır. Ziraat odamız son yıllarda büyük atılımlar içine girmiş ve hizmet alanını genişletmiştir. Başta yönetim kurulu Başkanı Ahmet KÖYCÜ, Ziraat Odası yönetim kurulu ve personelinin özverili ve yoğun çalışmaları ile 40.kuruluş yılına yetiştirilen Emirdağ Ziraat Odası hizmet binası ve sosyal tesisleri çiftçilerimize ve Emirdağ'ımız a kazandırılmış büyük bir hizmet olmuştur. Emirdağ Ziraat Odası bünyesinde 17 personel istihdam edilerek ilçedeki işsizlik problemine az da olsa çare olmuştur.

Emirdağ Ziraat Odası'nın 400 m2 arsa üzerine inşa ettirdiği 5 katlı hizmet binası ve sosyal tesislerinde şu kısımlar bulunmaktadır. Hizmet binasında yönetim, çalışma ofisleri, arşiv deposu ve tarım ilaçları satış deposu bulunmaktadır. Sosyal tesislerinde ise yine çiftçilerimizin kullanımına sunulan restoran ve misafirhanesi bulunmaktadır. Ayrıca 80 m2 arsa üzerine kurulu eski hizmet binası da çiftçiler lokali olarak kullanılmaktadır. Bu gayrimenkuller yanında sanayi sitesinde 120 m2 gübre deposu ve bir de hizmet aracı bulunmaktadır.

Emirdağ Ziraat Odası, tecrübeli personeli ile başta asli görevi olan, çiftçilerimizin evrak işlem-

lerinin yapılması için bilgisayarlı sisteme geçmiş ve bu işlemlerin daha hızlı yapılması sağlanmıştır. Ayrıca çiftçilerimizin bu işlemlerinin takibi ve danışmanlık hizmeti de yapılmaktadır.

Emirdağ Ziraat Odası, çiftçilerimizin ihtiyacı olan tarımsal girdilerin karşılanması için yoğun bir tempo ile çalışmaktadır. Amacı Emirdağ çiftçisinin bu girdileri hem kaliteli hem de uygun fiyata almasını sağlamak olan Ziraat Odası, böylece çiftçiye korumaktadır. Bu bağlamda kimyevi gübre, tarım

ilaçları, tarım alet ve ekipmanları, tohumluk gibi önemli girdilerin satışını yapmakta ve bunları fabrikadan çiftçimizin tarlasına kadar ulaştırmaktadır. Odamızda ziraat mühendisi istihdam edilerek bitkisel üretim yapan çiftçilerimize danışmanlık hizmeti verilmektedir. Bir de veteriner istihdam edilerek hem hayvancılığımızın veteriner ihtiyacı karşılanacak hem de veteriner ilaçları ve diğer hayvansal üretim girdilerinin de satışı yapılarak bu alanda da hizmet verilecektir.

Emirdağ Ziraat Odası olarak şu an birtakım proje ve eğitim faaliyetleri üzerinde çalışıyoruz. Bunların bazıları:

- Bölgemizde hububat üretimini olumsuz etkileyen en önemli zararlı süne ile ilgili eğitim çalışmaları yapılması ve mücadelesine ilişkin alet ve ekipmanın temini.

- Hayvancılığı geliştirme yönünde yem bitkileri tarımını (özellikle silajlık mısır) artırma ve geliştirme yönündeki eğitim çalışmaları ve gerekli tohumluğun temini. Topraklarımızın tahlil edilmesinin önemine ilişkin eğitim çalışmaları ve bu işlemler için ön hazırlıkların yapılmasıdır."

Her alanda hizmet etmeyi amaçlayan Emirdağ Ziraat Odası tam donanımlı restorantı ve 30 yataklı lüks misafirhanesiyle çiftçilerimize sosyal hizmet olarak da hizmet vermektedir.

Yönetim Kurulu Başkanı Ahmet Köycü: "Biz

bu hizmetlerle yetinmeyeceğiz ve her zaman daha fazlası diyerek, hizmetlerimizi arttıracaktır. Yeni projelerimiz var ve bunlar icraata geçirilecektir." diyor.

Ziraat Odası Hizmet Binası

EMİRDAĞ'DA TARIM

İlçemiz konum itibarı ile geçiş bölgesinde olup hububat tarımında riskli bölgelere girmektedir. İlçemizin mevcut yüzölçümü 209.920 hektar olup bu yüzölçümü içerisinde tarım alanları 130.623 hektar, yani, oran olarak % 62,2'dir. Bunun yanında % 15,2'si ormanlık ve fundalık, % 14,8'i çayır ve mera alanı, % 7,8'i ise tarım dışı arazidir. Bölgemiz genelinde bulunan tarım alanlarının sulama oranı % 0,114'tür.

İlçemizde genellikle tarla tarımı yapılmaktadır. Bunlarda da en başta hububat gelmektedir. Bölgemizde en çok yetiştiriciliği yapılan ürünler buğday, arpa, şekerpancarı olup sonra yulaf, haşhaş, ayçiçeği, danelik mısır, silajlık mısır, fiğ, yonca, triticale ve hayvan pancarı yetiştirilmektedir. İlçenin tarla alanı toplam tarım alanının % 97,25'ni oluşturmakta olup bunun % 60,2'si ekilen, % 37,25'i ise nadas teşkil etmektedir. İlçemizdeki yem bitkileri yetiştiriciliği son yıllarda artmakla beraber henüz istenilen seviyeye gelmemiştir. 5912 dekar

alanda yem bitkileri üretimi yapılmaktadır.

İlçemizde az da olsa sebzecilik, meyvecilik ve bağcılık yapılmaktadır. Bunlardan sebze alanı 200 hektar (% 0,15), meyve alanı 244 hektar (% 0,19), bağ alanı ise 40 hektar (% 0,05)'dir.

İlçemiz hayvancılığı oldukça gelişmiş olup son yıllarda gelişmesine devam etmektedir.

İlçemiz hayvan varlığı; büyükbaş 14.432, küçükbaş 76.815, kanatlı hayvan ise 25.43'tür.

Görüldüğü gibi ilçemizin hayvancılık potansiyeli oldukça iyidir.

İlçe tarımsal üretiminin ülke ekonomisine katkısı şu şekildedir: Hayvansal üretim değeri 2.675.000.000.000 TL, tahıl üretim değeri 39.550.000.000.000 TL, sebze üretim değeri 6.500.000.000 TL, meyve üretim değeri 29.250.000.000 TL olup toplam 42.260.750.000.000TL ülke ekonomisine katkısı vardır (İlçe Tarım Müdürlüğü Brifing Raporu 2002).

EMİRDAĞ ZİRAAT ODASI TARİHÇE

Emirdağ Ziraat Odası 1964 yılında Halil ERTORUN'un başkanlığında kurulmuştur. 1965/1971 tarihleri arası Ahmet DOYUK, 1971/1980 tarihleri arası Niyazi KÖYÇÜ, 1980/1981 tarihleri arası Şükrü ERGÜN başkanlık görevini yürütmüşlerdir. 1981 yılında ise, halen Emirdağ Ziraat Odası Başkanı olarak görevi devam ettiren Ahmet KÖYÇÜ göreve gelmiştir. İlk yıllarda kiralık bir yerde kısıtlı imkânlarla hizmet veren Emirdağ Ziraat Odası 1980'li yıllarda hizmetlerini daha da hızlandırmıştır. Bu yıllarda çiftçilerimizin ihtiyacı zirai ilaç, kimyevi gübre, traktör alet ekipman satışları ile Emirdağ çiftçisinin ihtiyaçlarını gidermiştir. 1987 yılında kendi hizmet binasını inşaa ettirmiş ve üyelerinin hizmetine sunmuştur. 1999 yılında sanayi sitesinde gübre deposu satın almıştır. 2003 yılında ise şu anda hizmet verdiği hizmet binasını ve sosyal tesislerini yapmış ve faaliyete geçirmiştir. Bu binada çalışma ofisleri, zirai ilaç satış yeri ve çiftçilerimizin yararlanacağı restorant ve misafirhaneden oluşan sosyal tesisleri yer almaktadır. Bugün 14 000 üyesi olan Emirdağ Ziraat Odası, tecrübeli personeli, bilgisayarlı sistemi ve tarımsal girdi satışları ile Emirdağ çiftçisinin ihtiyaçlarını tam olarak karşılamaya çalışmaktadır.

EMİRDAĞ TARİHÇE

Emirdağ bölgesinde yerleşim, M.Ö. 1437 yılına kadar gitmektedir. Bölge; Hititler, Lidyalılar, Persler, Helenler, Romalılar, Bizanslılar, Selçuklu-

lar ve Osmanlılar egemenliğine girmiş olup bu toplumlara ait izleri taşımaktadır. Osmanlılar döneminde Emirdağ'ın İstanbul-Suriye yolu üzerinde olması önemini arttırmıştır. 1870 yılında Aziziye ismini alarak kaza olmasından önce şimdiki toprakları üç nahiyeye bağlıydı. Bunlar Han-ı Barçın (Eskişehir Han İlçesi), Barçınlı (Bayat ilçesi), Nevahi-i Barçınlı (Bolvadin Kemerkaya kasabası). Emirdağ merkez kasaba ve köylerine yerleşen ilk aşiret, Morcalı Türkmen Aşireti'dir. Sonra sıra ile Karabağlı Aşireti, Musluca Aşireti, Boynu Yoğunlu Türkmen Aşireti yerleşmişlerdir. Emirdağ'da ilk iskân Kemerkaya, Avdan, Eski Gömü Köyü düşünülmüşse de Cırgın Köyü 'ne (Şu anki Emirdağ) yerleşmişlerdir. 1852 yılına kadar Cırgın Kariyesi Musluca nahiyesi olarak anılan merkez, 1870'te Sultan Abdulazize ithafen Aziziye adını almıştır. Kurtuluş Savaşında bölge Yunanlılar tarafından 16 Ağustos 1921'de işgal edilmiş, 22 Eylül 1921 de işgalden kurtulmuştur.

GENEL TANITIM

Afyon iline bağlı bulunan Emirdağ ilçesi,

kuzeyde Eskişehir iline bağlı Çifteler ve Sivrihisar ilçeleri, güneyde Sultandağı ve Bolvadin ilçeleri, doğusunda Konya iline bağlı Yunak İlçesi ve batısında Bayat ilçesi ile çevrilidir. Güney tarafı Emirdağları ile kuşatılmış olup kuzeyde oldukça geniş bir ova yer almaktadır. Arazi yapısı tarıma elverişlidir.

2000 yılı nüfus sayımına göre ilçe merkezinin nüfusu 20 495, köy nüfusu ise 26 858 olmak üzere toplam nüfusu 47 353'tür. İlçe nüfusunun % 57'si köylerde yaşamaktadır. İlçe merkezi ile birlikte 6 belediye ve 70 köy olmak üzere 76 yerleşim merkezi mevcuttur. 2003 yılı için ÇKS ve DGD için müracaat eden çiftçi sayısı 7662'dir.

İlçemizde karasal iklim hâkim olup yazları sıcak ve kurak, kışları soğuk ve yağışlıdır. Yılın en soğuk günleri (0.3 C) ocak ayı içinde, en sıcak günleri de (22.4 C) temmuz ve ağustos aylarında görülmektedir. Toplam yıllık yağış 284.8 mm ve ortalama nem ise % 54 olarak görülmektedir. İlçemiz toprakları kumca zengin, tınlı, humuslu ve organik maddece iyi durumdadır.

MAKALE

EMİRDAĞ'DA ÖLÜNCE DE YAŞAYAN EĞİTİM BİLİMCİLER

İlhami ÖZER
Emekli Öğretmen

2003-2004 eğitim yılının da sonlarına yaklaşıyoruz. Şu anda 17-18 milyon sayısını zorlayan öğrencimiz ile 500 bini aşkın eğitimcimiz, der-shanelerde bütünleşerek, yarının Türkiye'sinin temel taşlarını yerli yerine oturtmak ve sapaşgılam sonuçlara ulaşmak için ter döküyorlar. Geleceğimizin yegâne güvencesi bildiğimiz gençlerimiz ve onları yetiştiren meslek erbabı sevgili eğitimci kardeşlerime kolay gelsin diyorum. Şimdi okul sıralarındaki çocuklarımız, elbette her geçen yılda çoğalan, büyüüp güzelleşen Türkiye'mizi, Cumhuriyetimizin temel unsurları saydığımız lâik, sosyal ve hukuk alanlarında da ileri ülkelerin seviyelerinin üzerine çıkararak, şehitlerimizin, gazilerimizin ve kurucumuz Büyük Atatürk'ün emanetinin zeminini daha da güçlendireceklerdir. Bilim dalında birer yıldız gibi dünya ufkunda isim sahibi olacaklardır. Bu yönde hiç de inançsız değilim.

Şu anda çocukluk devremi, ülke nüfusumuzun 13 milyon olarak okutulduğu yılları düşünüyorum. İşte o günlerde gerek köy okulları ve gerekse şehirlerimizdeki okullar, ağzına kadar öğrenci doluydu. Beş sınıflı okullarda tek öğretmen görev almış durumdaydı. Şu durumda hiçbirisi de yaşamayan merhum öğretmenlerimiz geceli-gündüzlü çalışarak, eğitim-öğretimdeki verimliliği yükseltmeye çalışırlardı. Cumhuriyetimizin ilk yıllarındaki öğretmenlerimiz ise, dur durak bilmiyorlar. Yeni Türkiye devletinde eğitim bilim ve kültür hizmetlerini koştura koştura ve hepsi de yarış halinde bütün güçleri ile yerine getiriyorlardı. Sonraları, bu yorulmak bilmeyen eğitim-öğretim savaşçılarının arasına biz de katıldık. Denilebilir ki, 1923-1950 arası Türkiye bütün imkânlarını zorlayıp eğitim seferberliğine girişti, bu süreç bir sonraki devrelerde tavsamaya ve heyecanından fire vermeye

başladı.

Cumhuriyetimizin ilk yıllarında ve yakın zamana kadar Emirdağ'da kutsal bir inançla, eğitimcilik sorumluluğu yüklendikten sonra aramızdan ebedi ayrılan öğretmenlerimizi derin saygıyla ve tazimle anıyorum. Hiç şüpheniz olmasın, bu eğitimcilerimizin devletine de, milletine de kendi kurumuna da, zerre kadar diyet borçları bulunmamaktadır. Çünkü onlar eğitimcilik görevlerini hiç kusursuz ve götüre bir anlayışla yürütmüşlerdir. Aşağıda isimleri yazılı bulunan bu merhum arkadaşlarımızın isimlerini emekli öğretmenlerimizden, takma adı Mucibilrahman olan, Ramazan GÜZLE ile tespit ettik. Ola ki ismini unuttuğumuz, yazamadığımız rahmetli öğretmenler vardır. Böylesi bir unutkanlık olursa bağışlanmamızı diliyorum.

2003-2004 ders yılında ve her zaman onları, derin saygıyla anıyorum. Çünkü onların arkalarında bıraktıkları sayısız ve de çok onurlu eserleri vardır. İnsan eserleri, dürüstlükleri ve toplumumuzun kendilerine verdiği değer yargıları ile ölseler bile ölmezlikleri söylenerek yaşarlar. Biz, böylesi eğitimcilerimizi, ölünce de yaşarlar, diye anarak kendilerine Allah'tan rahmet diliyorum.

Yakın geçmişte eğitim tarihimizin esefle anacağı eğitimcilerle ilgili bir hatıramız daha vardır.

Türkiye Cumhuriyetimizin eğitim tarihinde korkunç skandaldır bu. O acıklı halinden dolayı anlatırken, ruhumda fırtınalar esiyor. Söyleyemediğim olay şudur: 1970- 1980 dönemi içinde yitirdiğimiz 200 şehit eğitimcimiz... Birer birer dershanelerde, sokaklarda, okul duvarları içinde vurularak, bıçaklanarak öldürüldüler... Sağsol deliliğine kurban gittiler. O gün meslek dergilerinin belirttikleri sayı utanç verici ve vicdan sızlatıcıdır. 200 eğitimcimizin kurşun ve yağlı bıçaklar önünde can vermesi eğitim tarihimizin sonsuza kadar bu dar görüşlülük sonucu. Kışkırtıcılığın eseri, vurularak öldürülen 200 öğretmenin acı sonunu elbette yad edecektir. Allah'ım milletimize, eğitimcilerimize böylesi ilkel tavırları bir daha göstermesin. Bıçak ve kurşun önünde can veren bu talihsiz eğitimcilerimize de Allah'tan rahmet diliyorum. Merhamet ve bağış diliyorum.

Şimdi isimlerini tespit edebildiğimiz öğretmenlerimizin listesini sunuyorum. Tüm dostlarımın eskimeyen aziz hatıraları önünde tazimle eğiliyorum.

M.Rauf İNAN	Hilmi ERKUL	Abdullah ŞENEL	A.Kadir ERYÜRÜK
Mevlüt AKDEMİR	Cemalettin TORUN	H.Fakı YİĞİTER	Orhan KÖKTEN
İsmail ÖNEN	Hakkı BOZKAYA	Erol SARIER	Selek KOŞAN
Baki KOŞAN	Esat ELÇİN	Cevat ÇİMEN	Niyazi SARIER
Yusuf ÇEKİÇ	Mehmet ÇEKİÇ	Ömer KÜÇÜK	Vahdettin HÜYÜK
Vahdettin ASLAN	Veysel ÇOLAKER	Abdullah BEREKET	Celalettin ALP
Hulusi TÜRKSEVEN	İsa BOSTAN	Ali İhsan ALP	İlyas KAVAK
Gülten HÜYÜK	İzzet Ulvi ACAR	Abdil KESKİN	İrfan DONMAZ
Mahir YENİLMEZ	Cengiz AKIN	Şengül AKIN	Sait CAN
Rüstem CAN	Mustafa KOYUNCU	Osman ÇAĞLAR	Bekir ÇALIK
Kemal AYDOĞAN	Fazlı ÖZOKÇU	Mehmet EDEER	Ahmet EDEER
Sami ÇETİN	Fakı ÖZER	H.İbrahim KIRAÇ	Fakı YILMAZ
Yusuf SARI	Avni ERYÜRÜK	Hasan KESKİNER	Seyfettin KARANFİL
Abdil DURMAZ	Hulusi DURMAZ	Esat KÖKTEN	Halil AKDENİZ
Muzaffer KÖKTEN	Halil MERCİMEK	Nuri DURU	Zeki ÖZKAN
Şükrü ÜNAL	Sadık KOŞUMCU	Gülşen ÖZER	Celal BİLGE
Mustafa AYTEK	Ömer AYTEK	Osman YILDIRIM	Rıza EDEER
Mehmet AKIN	İsmail AKIN	Şaban ÖZGÜR	Refik AYTEK
İbrahim YÜKSEL	Ali YÜKSEL	Ahmet ERYILDIRIM	Ali ŞAHBAZ
Fakı ÖZER	Sabri ALTINTAŞ	Kadir ÖZGEN	Halil KAYA
Ali ÇAYLI	Hasan DÖNMEZ	Feriha UYAR	Ali ÇOLAKER
Celalettin BULUT	Şencan ÇAYLI	Orhan KOÇAKM:	